

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knafljova ulica 5

Uredništvo „Domovine“, Knafljova ulica 5/II., telefon 3122 do 3128

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din. Amerika letno 1 dolar. — Račun pošte hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Kaj mora vedeti zaščiteni kmečki dolžnik

15. november je bil prav važen za vse tiste zadolžene kmete, ki so se že poslužili ugodnosti kmečke zaščite. Kogar je denarni zavod, kateremu dolguje, priznal za zaščitenega, temu je s 15. novembrom dospel prvi obrok odplačila dolga v znesku 6 odstotkov prvotnega dolga, kateremu se pribijejo vsi stroški in zapadle obresti, te pa največ za tri leta nazaj. Kdor je za več kakor tri leta v zaostanku z obrestmi, mora plačati tudi te obresti. Kdor pa z upnikom še ni uredil vprašanja, ali je zaščiten ali ne, naj to takoj stori. Od pristojne občine naj zahteva uradno potrdilo, ki ga potem predloži upniku. Potrdilo je prosto kolka. **Rok, ki se je za izplačilo prvega obroka kmečkih dolgov začel 15. novembra, se konča nepreklicno 15. decembra.** Kdor bi do tedaj ne plačal svojega obroka, ga lahko upnik takoj naslednji dan toži. Po dobljeni tožbi, ki jo bo dolžnik na vsak način izgubil, lahko zahteva upnik rubežen in prodajo premičnin kakor tudi nepremičnin. **To se pravi, da lahko upnik po 15. decembru požene na boben toliko dolžnikove imovine, da si poravna šestodstotni prvi obrok. Pa ne le to. Za dolžnika obstaja nevarnost, da bo sploh izgubil zaščito, če bi moral upnik še dve leti nasilno izterjovati zapadle obroke.** Ker bo morda prihodnje leto še bolj trda za denar, kakor je letos, naj dolžnik izpolni predpisano obveznost in plača prvi obrok. Pa ne le zakonita dolžnost, temveč možata poštenost do upnika, ki je pomagal s posojilom dolžniku v sili, obvezuje vsakega poštenega kmeta, da pohiti s plačilom.

Zadnjo uredbo o zaščiti kmetov so nekateri tolmačili tako, drugi drugače, zato je izšel zdaj uradni pravilnik k tej uredbi. Predvsem ugotavlja pravilnik, da uživajo zaščito ne le tisti dolgov, kjer je kmet sam glavni dolžnik, temveč tudi dolgov, za katere je kmet prevzel poroštvo.

Za pridobitev zaščite je glavni pogoj, da se dolžnik peča s kmetijstvom kot glavnim poklicem. Ne smatrajo se za kmete osebe, ki jim je glavni poklic neka druga panoga gospodarstva, kakor na primer trgovci, obrtniki in državni, javni ali zasebni nameščenci ali aktivni uradniki, dalje odvetniki, notarji, zdravniki in drugi, pa čeprav plačujejo pretežno večino davka od kmetijstva in v ostalem ustrezajo vsem pogojem za zaščito. Za kmeta se ne smatra živinski mešetar, ki samo od časa do časa redi živino v svrhu špekulacije. Da se neka oseba smatra za kmeta, zadošča, da obdeluje zemljo, ne zahteva se pa, da bi bila naseljena na tej zemlji. Užitkarji, ki obdelujejo tujo zemljo, se smatrajo za kmete, če izpolnjujejo ostale pogoje. Poročena žena, ki živi v skupnosti s svojim možem, se smatra za kmeta le tedaj, če osebno ustreza pogojem te uredbe in če je razen tega ali njen mož kmet v smislu uredbe ali pa izhajajo dohodki obeh, pa najsi bo mož kmet ali ne, v večjem delu iz kmetijstva. Če kdo zaradi pomanjkanja delovne sile,

prevelike oddaljenosti posameznih delov posestva, visoke starosti, odsotnosti zaradi kadrovskega roka, odsotnosti zaradi zaslužka ali zaradi trajne bolezni ne more sam obdelovati zemlje, jo lahko obdeluje z najetimi močmi, pa vendar uživa zaščito. Kmečke zapuščine so za-

ščitene, dokler niso razdeljene poedinim dedičem. Po dovršeni zapuščinski razpravi so zaščiteni samo tisti dediči, ki se smatrajo za kmete po tej uredbi, drugi, ki ne uživajo zaščite, pa morajo plačati sorazmerni del kupnega blaga brez vsakih ugodnosti. Kmetje, ki žive na vasi, pa se poleg kmetijstva kot glavnega poklica pečajo s posli male obrti ali male vaške trgovine, se smatrajo za zaščiteni tedaj, če je dohodek iz kmetijstva glavni dohodek za lastno vzdrževanje in za vzdrževanje rodbin. To velja za vsa ona dela, ki jih kakšna oseba opravlja doma ali pri drugih z obrtnim dovoljenjem ali brez njega.

Znatno znižanje novega proračuna

Finančni minister dr. Milorad Djordjević je dne 19. t. m. dostavil narodni skupščini v odobritev predlog državnega proračuna za leto 1935./1936. in pripadajoči finančni zakon ter je dal za novinarje izjavo, iz katere povzemamo:

Predlog proračuna državnih izdatkov in dohodkov s finančnim zakonom za leto 1935./1936., ki sem ga na osnovi člena 102. ustave predložil narodni skupščini v odobritev, je v osnovi nadaljevanje iste finančne politike, ki je izražena v prejšnjih treh proračunih in ki se izvaja z isto doslednostjo in vztrajnostjo. Tudi ta predlog proračuna je sestavljen s prizadevanjem, da se državni izdatki spravijo na najnižjo možno mero pri sedanjem stanju gospodarskih razmer v državi.

Proračun izdatkov splošne državne uprave, ki se krije s posrednimi in neposrednimi davki in z viški dohodkov državnih podjetij, znaša po tem predlogu 6.850.188.818 Din ter je v primeri s sedanjim proračunom nižji za 64.165.522 Din.

Proračun izdatkov državnih podjetij in ustanov, ki svoje izdatke krijejo z lastnimi dohodki, znaša po predlogu 3.137.674.439 Din ter je od sedanjega proračuna za 119.222.019 Din manjši.

Skupno znižanje državnega proračuna znaša torej 183.387.541 Din. V celoti dosega državni proračun 9.987.863.257 Din in je od vseh proračunov od leta 1924. dalje najnižji proračun.

Kljub znižanju izdatkov v predlogu novega proračuna pa so se morali nekateri izdatki povečati, in to zlasti izdatki, ki so posledica sprejetih zakonov ali pogodbenih obveznosti države,

in izdatki, ki jih narekujejo neizogibne državne potrebe. Sem spadajo zlasti pokojnine in invalidske podpore, ki so zvišane za 11 milijonov dinarjev. V področju ministrstva pravde so povišani izdatki za 6,8 milijona, v ministrstvu vojske in mornarice za 56,7 milijona in v ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje za bolniške ustanove za 0,5 milijona dinarjev. Pri vseh ostalih ministrstvih in ustanovah so bili izdatki znižani.

Sorazmerno z znižanjem izdatkov je **znižan tudi proračun dohodkov**, in to prav občutno. Pri posrednih davkih znaša znižanje 134 milijonov, a pri raznih dohodkih 14,8 milijona dinarjev. Prav tako so znižani tudi dohodki državnih podjetij, in sicer na področju ministrstva za gozdove in rudnike za 38,2 milijona, na področju finančnega ministrstva za 38,1 milijona, kmetijskega ministrstva za 4,2 milijona in prosvetnega ministrstva za 2 milijona dinarjev.

Odmera in ocena državnih dohodkov sta se izvršili po gibanju in doseženih uspehih dohodkov v preteklem proračunskem letu in v prvih šestih mesecih tekočega proračunskega leta.

V predlogu proračuna **niso določeni nikakoli novi dohodki** in tudi niso povečani sedanji dohodki. S sedanjimi dohodki je v celoti zajamčeno proračunsko ravnotežje. V finančnem zakonu **ni nikakih novih odredb.** V predlogu zakona so pridržane vse one odredbe, ki so v glavnem v zvezi z izvedbo proračuna in ki obstajajo tudi že v sedanjem finančnem zakonu.

Še druge zločine so imeli v načrtu

Zasledovanje strahovalcev, ki se je pričelo v zvezi s preiskavo o marseilleskem zločinu, prinaša, kakor poročajo iz Pariza, na dan vedno nove podrobnosti, ki jasno kažejo, da je bila na delu mednarodno organizirana in izdatno podpirana zločinska tolpa, ki je služila izvestnim političnim smotrom. Vedno bolj jasno se vidi, kakšno nevarnost je predstavljala ta zločinska tolpa plačanih strahovalcev za evropski mir.

Atentat v Marseilleu je bil le en člen v verigi vrste zločinov, ki so jih zasnovali in nameravali

izvršiti v najkrajšem času, da bi tako dosegli to, po čemer so stremeli: Ubiti borca za mir, izsiliti izpremembo mirovnihih pogodb in vreči Evropo v nov krvavi vrtinec, da bi mogli na njenih razvalinah obnoviti svojo nekdanjo moč in znova podjarmiti narode, ki so se v svetovni vojni osvobodili in osamosvojili.

Marseilleski atentat je odkril vse podrobnosti o zaroti proti Jugoslaviji. Ubiti kralja, tvorca narodnega in državnega edinstva, to je bil prvi in najbližji smoter. Z dosego tega smotra so

upali, da se bo vse drugo naglo razvijalo samo po sebi. Premalo so računali z neporušljivostjo jugoslovenskega narodnega edinstva. Mislili so, da bo Jugoslavija preko noči razpadla in da bodo mogli kot lačni volkovi planiti na njo in si vzeti vsak svoj plen. Saj so imeli pripravljene že celo zemljevide o tem, kako si bodo razdelili našo zemljo...

Ti peklenški načrti pa so odkrili tudi še druge načrte, enako blazne in grozne. Vse one države, ki jim je res na srcu mir Evrope, z vso vnemo podpirajo delo Francije in Jugoslavije, da se ta zločinska zarota do kraja razgali in zatre. V Nemčiji, na Češkoslovaškem, v Bolgariji, Rumuniji, Belgiji in drugod so trdo stopili na prste raznim postopačem, ki so se izdajali za politične izseljence, pa so v resnici navadni zločinci in pomagači morilcev. Reči, ki so prišle tako na dan, so dovedle do še hujših razkritij.

V Rumuniji so aretirali vrsto strahovalcev, ki so se v času, ko se je pripravljala zarota zoper jugoslovenskega kralja, prikradli v Rumunijo. Izkazalo se je, da so stregli tudi po življenju rumunskega kralja Karola. V kraljevskem dvorcu je bil že skrit zločinec, oborožen z revolverji in bombami, da izvrši zločin. Tudi v Rumuniji je kralj Karol predstavnik narodnega

uedinjenja in zato so tudi njega hoteli odstraniti, da bi bilo mogoče uresničiti želje onih, ki bi radi imeli izpremenjene mirovne pogodbe in izpremenjene meje.

Zdaj je prišla na dan še zarota, ki je stregla po življenju češkoslovaškemu zunanjemu ministru dr. Benešu. V Nici so aretirali nekoga Ladislava Kissa, po rodu iz okolice Bratislave. Kiss je po dolgem oklevanju priznal, da je imel nalogo ubiti češkoslovaškega zunanjega ministra. Tudi on je prišel iz Madžarske, imel ponarejen češkoslovaški potni list in enako opremo kakor ostali atentatorji. To je dokaz, da je na vseh straneh na delu isto vodstvo. Kissa so odpravili v Pariz, kjer se bo vršila nadaljnja preiskava. Kiss je na glasu kot eden najnevarnejših strahovalcev in ima na vesti že vrsto hudih zločinov, zaradi katerih ga zasledujejo policije skoro vseh evropskih držav.

Vse kaže, da bo razprava, ki se bo v kratkem pričela v Ženevi, spravila na dan še strašne podrobnosti o peklenških naklepih, ki so se porodili v glavah onih, ki jim meje naše države niso všeč. Skrajni čas je za odločne mednarodne ukrepe, da se tako blaznim naklepom napravi konec in da se ne dopusti, da bi peščica plačanih strahovalcev odločala o usodi miru v Evropi.

Politični pregled

V Ženevi so se zbrali državniki k zasedanju skupščine in sveta Društva narodov,

da presoajo položaj in izrečejo svojo sodbo o zločinu v Marseilleu.

V Ženevi je tudi naš zunanji minister doktor Jevtić, ki se je posvetoval s češkoslovaškim in rumunskim zunanjima ministroma glede skupnega nastopa Male antante.

Seja skupščine Društva narodov, ki so bili na njej zbrani zastopniki 60 narodov, se je otvorila v torek in

izkazala svoje največje spoštovanje pokojnemu jugoslovenskemu kralju Aleksandru I. Uedinitelju.

Otvoril je sejo predsednik sveta Društva narodov češkoslovaški zunanji minister dr. Beneš in v daljšem govoru slavil kralja Aleksandra I. kot največjega borca za mir. Po Beneševem govoru je sledil triminutni molk. Kraljevo delo za mir sta naglašala tudi naš zunanji minister dr. Jevtić in francoski zunanji minister Laval, ki se je obenem še zahvalil dr. Jevtiću za besede, ki jih je dr. Jevtić izrekel v spomin pokojnega francoskega zunanjega ministra Barthouja. Svečana žalna seja, ki je tako iskreno počastila spomin našega pokojnega kralja, je napravila v vsej Ženevi najgloblji vtisk.

Kakor poroča pariški «Excelsior», je malo upanja, da bo Italija izročila Pavelića in Kvaternika,

ki sta zapletena v marseilleski zločin in katerih izročitev so zahtevala francoska oblastva.

Te dni je v Rimu

obiskal avstrijski zvezni kancelar doktor Schuschnigg italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija.

Razpravljala sta o posledicah marseilleskega zločina in o političnih vprašanjih, ki se tičejo obeh držav.

Po vesti iz Budimpešte je vest, da je Društvu narodov

predložena jugoslovenska spomenica, ki dokazuje odgovornost za zločin v Marseilleu,

izzvala veliko razburjenje. Budimpeštanski listi že pišejo, da se godi Madžarski velika krivica. Tako pravi «Pester Lloyd», da namerava Mala

Živahne priprave za obrtniški teden

Po vseh obrtniških središčih dravske banovine vrše okrožni in krajevni odbor za prireditve obrtniškega tedna živahne priprave. Poedina obrtniška društva so ustanovila delovne odbore, ki bodo v nedeljo 2. decembra dopoldne priredila zbere, katerih se udeležijo razen obrtnikov tudi pripadniki drugih stanov. Povabljeni pa bodo poleg oblastev tudi zastopniki raznih gospodarskih, prosvetnih, narodnih in stanovskih društev.

Glavni odbor je naprosil bansko upravo, da dovoli predavanja o pomenu obrtnega stanu in gesla «Ceni in kupuj domače obrtniške izdelke» tudi po šolah. Izdelani so lepaki z napisom «Temelj narodnega blagostanja je krepak obrtniški stan». Ti lepaki bodo na vseh javnih prostorih in po vseh obrtniških delavnicah in trgovinah. Obrtništvo bo imelo tudi posebne značke, ki

predstavljajo nakovalo in kladivo, kar znači, da si je obrtnik sam svoje sreče kovač. V kinematografih bodo opozarjale na obrtniški teden posebne slike, v radiu pa bodo v teku obrtniškega tedna vsak dan ob 13. posebna desetminutna predavanja.

Tudi po drugih pokrajinah države so priprave že v teku, tako da je pričakovati, da bo obrtniški teden prireditelj, ki bo v vsakem pogledu utrdila položaj obrtništva v javnosti, obrtništvo pa vrnila samozavest, ki so jo hudi časi, katere preživljajo obrtniki, že tako zelo omajali.

Čuvajmo Jugoslavijo!

Milka Adamičeva:

17

POLKOVNIKOV GROB

«Kaj? Kdor je tako krut, da vam je zadal ta udarec, pa naj bo še toliko moža in naj vam pokaže jasno svoj obraz... Toda ne, on vas pusti propadati, pusti, da ginete kakor cvet v samoti... da, in to po krivici...»

«Toda za božjo voljo, govorite vendar jasno, gospod Bert!»

«Jasno? Kako naj vam povem še bolj jasno? Vi me imenujete gospod Bert, toda jaz vam poročem Sabina. Koliko časa sem že hrepenel po tem trenutku...» Še preden se je zavedla, ji je pritisnil poljub na usta.

S hitro kretnjo se mu je izvila. Srd nad tem, kar se je zgodilo, ji je napolnil oči s solzami. Hlastala je po besedi, toda ni je našla. Brez besede se je obrnila in odšla v kuhinjo.

Pri kosilu, ki je bilo svojega imena vredno, se je Andrej razživel.

«Potrudila si se danes, Sabina», je dejal zelo prijazno.

«Res si dobra ženica, vredna Gablovčevine.»

Sabina je dvignila glavo in se nasmehnila. Bila je nekoliko bleda.

«Zajemi, Andrej, če ti diši!» je enako prijazno rekla. V misli pa se ji je vpletalo: «Pa prav danes, prav danes je tako prijazen... kakor da slutim... kakor da me hoče oplaziti s to svojo milostjo.» In sreče se ji je trgalo od kesanja. Nejasno je občutila

gnev nad onim... Kako si je drznil poseči v ta krog, kamor je spadala edino Andrejeva družinica. Kako si je drznil njo, mater dveh otrok, tako poljubiti?

Spet je dvignila oči in kakor bi se bala, da bi mož utegnil ugeniti njene misli, je glasno rekla:

«Le reži, Andrej, in zajemi!» In je z olajšanjem opazovala, kako je s slastjo užival dobro kosilo.

«Le kako si je drznil?» ji je zopet planilo v glavo.

«Da nisem takoj odšla... Kako sem mogla toliko časa poslušati njegovo besedičenje... In kaj je rekel? Da trpim po krivici... Tega ni dejal kar tako... on mora vedeti. Kaj ji je napravil Andrej? O... nejasno se je zavedala, da je moralo biti nekaj groznega... A kaj, če je Bert to vedel? Mar bi poizkusila... toliko bi hlinila ljubezen, da bi ji povedal... Kako sladko bi bilo maščevanje.

Sabina se je prestrašila zadnje misli, da ji je škodela zaropotala iz rok. Pospravljala je mizo in nosila posodo v kuhinjo. Dekli je velela, naj prinese iz kleti najboljšo vino za gospodarja.

Vse popoldne se je vtapljala v mislih, polnih kesanja in skrite groze. Andrej je smrčal na postelji in Sabina si je dala ob oknu dela s popravljanjem otroškega perila.

«In kaj je dejal? Da je cvet, ki gine... Pa čeprav bi bila, ali ima on pravico vtikati se v to? Ali bo s tem popravil to, kar je, ali ne bo še bolj razrušil njene sreče? Ali je zares tako nesrečna?

Ali ji mar kaj manjka na Gablovčevini? In če je pomislila na zlata svoja dečka, ali je bilo več sreče na svetu sploh potrebne? Ali ni bil Andrej nad vse prijazen danes z njo pri mizi?»

Toda pri zadnji ugotovitvi se ji je vsilila huda misel, ki je ni mogla zatreti:

«Da, toda spomni se drugih dni, dni, ko si prejkotala v večni samoti... Ko te je ponižal pred deklo, ko te je preziral, ko si jokaje moledovala kakor prosjak za košček srca.»

«Toda Andrej je imel svoje delo, svoje skrbi», je sami sebi ugovarjala. «In me je mar bolelo, če me je v jezi nahrulil: 'Lenoba, za organista bi bila, za kmeta pa nisi.' Saj nisem nikoli čutila bolečine, če mi je tako dejal, in je moja duša kakor na perotih odletela čim dalje proč od njega. In ko sem bila tako daleč, sem pač iz daljave moledovala za trohico ljubezni, za košček srca, a bolelo me ni nič, ker sem bila tako daleč in je daljava ubila dotik krute besede.»

In še naprej se je ubijala z enakimi mislimi in ljubeče opazovala moža, ki je spal na postelji.

«Saj ima tako dober obraz in ljubi me... Gotovo me ljubi...» je mislila.

«Žena ljubi, ako potrpi, a danes sem se dvojno pregrešila. «Odpusti, Andrej!» je prosila spečega odpuščanja ter se topila v kesanju.

Ves teden ni bilo Berta iz trga, a ko je prišel v nedeljo, je poslala deklo v sobo, da mu postreže.

Ko je odhajal, je stopil kakor mimogrede v kuhinjo ter ji potisnil listek v roko.

antanta na podlagi iz trte izvitega obrežovanja izzvati v Ženevi postopanje proti Madžarski. Kakor pišejo francoski listi, v Budimpešti se ne vedo, kako bi se izmazali.

DOPISI

POLJČANE. Letos smo imeli pri nas že deset povodnji. Zato bi bila regulacija Dravinje nujno potrebna. Povsem nepričakovana povodenj pred nekaj dnevi je to ponovno potrdila. Na več krajih so bile pod vodo tudi ceste, ki so potem, ko so vode odtekle, kazale tam svoje žalostno razdrapano lice. Nekemu posestniku je voda vzela 21 kljunov, ponekod je vdrla tudi v kleti. Prizadeta je celo ozimina. Tako nagle poplave že ni bilo pri nas osem let.

SV. JURIJ OB ŠČAVNICI. (S m r t n a k o s a.) Dne 10. t. m. zjutraj je umrl daleč na okoli znani in priljubljeni gostilničar, izvoznik in mesarski mojster g. Leopold Horvat. Zadelga ga je srčna kap. Leta 1914. se je preselil k Sv. Juriju. Nad deset let je vzorno upravljal gostilno «Pri pošti», nekaj let pa gostilno v prostorih tukajšnje posojilnice, odkoder so ga izpodrinili. Tako mu je bil odvzet kruh, ki mu ga je dajal njegov poklic. Dobri srci njegove hčerke in zeta pa sta mu dajala do smrti vse, kar je bilo zanj potrebno. Najboljši dokaz pokojnikove priljubljenosti so bili množica kropilcev ob mrtvaškem odru, nešteto vencev iz svežega jesenskega cvetja in zadnja njegova pot, na kateri so ga spremili užaloščeni sorodniki, prijatelji in znanci od blizu in daleč. Prva sodba o njegovem življenju je bila izrečena ob času, ko je morda pokojnikova duša stala pred Večnim sodnikom. Kdo ve, če ni bila sodba Vsegamogočnega zanj milejša kakor bo sodba Večnega sodnika o tistem, ki je bil pokojnika obsodil še za časa njegovega življenja in tik pred pogrebom. Rajniki je bil mož značaj, trden v svojih nazorih, pošten v svojih delih, zlasti pa dober in pravičen mož in oče. Bodi pokojniku lahka zemlja!

VOGRICEVCI. Prebivalstvo občine Cezanjevcev je v veliki večini gospodarsko na tako šibkih nogah, da so zanj velike važnosti javna dela, s katerimi se izkuša pomagati ljudem. Pretežno večino občanov sestavljajo mali posestniki, ki jim njihova zemljišča ne morejo priskrbeti najnujnejših življenjskih potrebščin. Pred-

vsem po Stari cesti in Kamenščaku, pa tudi po ostalih vaseh, v Vogričevcih, Cezanjevcih, Vidanovcih, Desnjaku, Mekotnjaku so številne družine, ki ne dobe zaposlitve. Prejšnja leta so bili zaposleni naši občani zlasti kot zidarji po večjih mestih ter so tako preživljali svoje družine in jih s poletnimi prihranki prehranjevali skozi zimo, dokler se na pomlad spet ni začelo delo. Drugi so bili zaposleni po opekarnah v Lokavcih, Križevcih, Borecih in Ljutomeru, ki pa zdaj že dalje časa sploh ne obratujejo ali pa v zelo skrcenem obsegu, ker se je gradbena delovnost po mestih skrčila do skrajnosti. Dan za dnem so se vračali oni zidarji, ki so se napotili iskat zaslужka v Ljubljano in Zagreb, peš domov, ker niso dobili dela in niso imeli sredstev za povratek po železnici. Zaradi krčenja dela v opekarnah, ki so svoječasno tako cvetele v ljutomerskem srezu, so vse one delovne moči, ki so bile v teh podjetjih, prisiljene ponujati se kot dninarji in poljski težaki, po katerih pa je povpraševanje tudi prav neznatno, ker kmetje po Murskem polju v teh hudih časih po možnosti opravljajo vsa poljska dela z delovno silo svojih obitelji. — V tem tiči odgovor na vprašanje, zakaj naši občani ne dobe več dela pri kmetih v onem obsegu, kakor je to bilo včasih običajno in pa v tem, ker se v kmetijstvu uvaja vedno več strojev. Zaradi mlatičnic na parni pogon propada vedno bolj stari način mlačeve s cepci, s katero si je mlatič zaslužil desetino pridelka (rži, pšenice, ovsa, prosa, ajde). Ker gospodarski zastoj tako tlačí majhno gospodarstvo cezanjevskega občana, so bila javna dela preteklih dveh let ono pribežališče, okoli katerega so se zgrnile množice brezposelnih občanov. Zato gledamo s skrbjo v bodočnost, če se bodo javna dela v prihodnjem letu skrčila. Potrebno bi bilo, da bi se javna dela razširila.

GOSPODARSTVO

NAŠ IZVOZ JABOLK.

Letošnji izvoz jabolk v Nemčijo je pokazal zelo slabe uspehe. V začetku izvozne kampanje, ko smo imeli znatnejše možnosti za izvoz zgodnjih jabolk, so obstajale ovire v tem, ker ni bilo izvoznih dovoljenj. Odkar pa imajo izvozniki na razpolago izvozna dovoljenja, so razmere za izvoz zaradi nizkih cen v Nemčiji zelo slabe, čeprav dobivajo naši izvozniki izvozne nagrade. Nemčija sama je imela letos prav dobro lastno sadno letino, tako da se je nemška potreba jabolk zelo skrčila. Tujih jabolk je na nemškem trgu zelo malo, ker so cene v Nemčiji zelo nizke. Z zanesljivostjo pa se pričakuje, da se bo cena zimskim, odnosno poznim jabolkom v teku sezone močno popravila. Zato se v poročilu «Glasnika zavoda za pospeševanje trgovine s tujino» priporoča, naj se trgovci zaenkrat še vzdržujejo ponudb.

Druga ovira za uvoz v Nemčijo je stanje nemško-jugoslovenskega kliringa. Ker znaša prebitok tega kliringa v našo korist 180 milijonov dinarjev, morajo naši izvozniki čakati na vrstni red izplačila štiri do pet mesecev.

Ker nismo imeli letos pričakovane možnosti večjega izvoza v Nemčijo, smo morali izvažati v druge države, kolikor se je pač dalo. Največ je šlo jabolk v Italijo, delno tudi v Češkoslovaško in Avstrijo. Kakor pa se čuje, je šel precejšen del jabolk, ki smo jih izvozili v Italijo, naprej v Francijo, pri čemer so italijanski trgovci imeli lep zaslužek.

Zavod za pospeševanje zunanje trgovine objavlja dopis glede pošiljanja jabolk v Nemčijo, v

«Tisočkrat prosim odpuščenja, a ljubil vas bom vendarle naprej!» je preletela v naglici vrstice, a nato odmaknila ponev, da se je zvil papirček kakor ožnjen črv na žerjavici.

IX. poglavje.

Leta so minila. V Suhem polju so bili tište dni dobil novega župnika, ker je stari stopil v pokoj. Kot zadnji žrtev je v svoji priljubljeni fari pokopal mater organistovko, ki je umrla za revmatizmom in vnetjem srčne žile. Tudi stare Gablovčeve Mete ni bilo več med živimi in čevljar Petek ji je s svojo gomilo drugoval na starem farnem pokopališču. Vdova Petkova je imela odrasle sinove, od katerih je bival le najmlajši pri nji v bajti. Vsi drugi razen Dorčeta, ki je služil pri Gablovcu za velikega hlapca, so se razkropili po svetu.

Tudi drugače se je v vasi precej izpremenilo. Mlad, podjeten šolski upravitelj je bival zdaj v prenovljenih šolskih prostorih in je imel za ženo tovarišico svojega stana.

Dramsko društvo, ki ga je ustanovil, je prirejalo v Suhem polju redne predstave, ki so se vršile v nalašč za to sezidanem poslopju na Gablovčevem vrtu.

Po prireditvah je bila še navadno velika ljudska veselica v gostilniških prostorih in Andrej Gablovce, zajeten mož, ki je bil široko razvil in dvignil svoje gospodarstvo, si je mogel ob takih dneh vedno čestitati h gmotnemu uspehu.

Njegova gostilna je cvetela. H gostilni pa so bili priklopili še Pernekovo trgovino, katero je starec kot dediščino že vnaprej prepustil svojemu otroku. Na stara leta se je ukvarjal le še z orglanjem, kar mu je kot duševna potreba prešlo v kri.

Sabina ga je često nagovarjala, da bi se popolnoma preselil k njim, vendar je hotel starec umreti pod lastno streho.

Kljub temu pa jih je večkrat obiskoval in z nekim tajnim pouosom ogledoval Sabinina sinova, od katerih je bil starejši, dasi že nekoliko moškega obraza, verna slika Sabine same.

Tudi Sabini sami je bil Tone najljubši izmed otrok. Menda zato, ker jo je vedno živo sponinjal onega ozkega koščka neba, ki se je bilo takrat odprlo nad njo in ki se je pozneje tako kmalu spet zaprlo in je ostalo večno zaprto v svoji sivi nepremičnosti.

Dà, Sabina je pozneje še mnogokrat spoznala, da je zaman upala, in se je v joku borila zoper svojo ljubezen do moža. Dà, če bi ga ne bila tako zelo ljubila, bi ji bilo mnogo lažje. Kdaj pa kdaj si je spet pomagala s svojo umetno neobčutnostjo, toda od nje ji je bilo sreče vedno težje. Le nekdo je bil, ki je budno stražil nad njo in ni mogel doumeti njene žrtve. To je bil Bert, ki je zdaj posedoval že lastno mesarijo v trgu.

Toda Sabina je imela zanj le prezir.

Kolikokrat ji je pozneje stopil pred oči trenutek, ko je kakor uročena poslušala njegovo govornje in se dala zapeljati drobeču občutka zmage,

ki bi ji ga obetalo maščevanje nad možem. In še po letih si je v svesti si te male krivde očitala nezvestobo in se v duhu rušila pred možem na kolena. Zalezovala ga je z očmi, polnimi vdane ljubezni, ki so čakale na mig, da bi mogla storiti zanj nekaj, kar bi ga razveselilo.

Toda Andrej je bil le gospodar in je izpolnjeval dolžnosti, katerih izpolnjevanje je zahteval tudi od drugih do pičice natanko.

Ni mu prijala njena mehkota in ranil jo je večkrat prav zaradi teh njenih vdanih oči.

«Zakaj sem jo žalil?» si je potem očital. A jezilo ga je tem bolj, ker je videl, da je prav za prav ni zadel, kakor je mislil, in da se je, še preden je izustil besedo, zavila v oklep svoje neobčutnosti.

Andrej ni sovražil Sabine in jo je v izvestih trenutkih celo pogrešal. Toda čim je bila pri njem, ga je nekaj dražilo na nji, in sam se ni mogel jasno zavedati, čemu je neprestano godrnjal nad njo. Srednjega sina Blaža je imel rajši od starejšega, dasi je tudi Toneta cenil zaradi njegove neumorne delavnosti. A najljubša mu je bila hčerka Jona, ki je imela njegove rjave oči in enako ko stanjaste, naravno valovite lase.

Bila je sploh ljubljenska vseh in je znala to priljubljenost pravilno izkoriščati. Njena narava je bila mešanica nečesa, česar si Sabina sama ni mogla prav razlagati. Ko je bila še otrok, se je včasih kakor mačica ljubko priliznila k materi in ji izmoledovala iz rok slaščico, drugič se je spet z vso odločnostjo postavila pred njo in ji povedala, da

katerem se opozarja, da mora imeti vsaka pošiljka jugoslovenskih jabolk zdravstveno potrdilo, ki ga dobe izvozniki od pristojnih kmetijskih referentov. V tem potrdilu mora biti predvsem potrjeno, da je natovorjeno blago zdravo in da ni napadeno od uši San Jose, odnosno, da je sadni okoliš, kjer je zraslo sadje, v tem pogledu zdrav. Nadalje navaja obvestilo, da je izvozna nagrada za bodoče pošiljke jabolk v zabojih povišana na 80 Din za 100 kg (dosedaj 60 Din). Končno sporoča Prizad, da bo najbrž v kratkem dovoljen v Nemčijo tudi izvoz naših jabolk v razsutem stanju. Prizad je predlagal, da še ta jabolka izvažajo preko obmejnih postaj Salzburg, Passau, Bodenbach in Oderberg. Za izvoz jabolk v razsutem stanju pa se ne bo priznavala nobena izvozna nagrada. Prizad si poleg tega pridržuje pravico, da sam regulira izvoz jabolk v razsutem stanju.

Tedenski tržni pregled

GOVED. Na mariborskem sejmu so bile cene za kilogram žive teže: debelim volom 3 do 3.75, poldebilim volom 2.50 do 2.75, volom za rejo 2 do 2.75, bikom za klanje 2 do 2.75, klavnim kravam debelim 2 do 3.50, plemenskim 2 do 2.25, klobasaričam 1.50 do 1.75, molznim kravam 2.50 do 3, brejim kravam 2.50 do 3, mladi živini 3 do 3.50, teletom 4.50 do 5 Din. — V mesecu oktobru so znašale povprečne cene živine na področju savske banovine za kilogram žive teže: volom 3 do 4.75, bikom 3 do 4.50, kravam 1.75 do 3, junicam 3 do 4.50, teletom 5 do 6.50, mesnim svinjam 5 do 6, šepharjem 6.50 do 7.50 Din.

SVINJE. V Ptujju so bile cene za kilogram žive teže: prštutarjem 5 do 6 Din, debelim svinjam 6 do 7 Din (mrtve teže 9.50 Din). Zlemenske svinje so bile po 200 do 600 Din, prasci, stari 7 do 12 tednov pa po 70 do 180 Din eden.

VINO. V tem mesecu se je pričela razvijati kupčijska živahnost posebno v krškem in brežiškem srezu, kjer je največje zanimanje za cviček po ceni od 4 do 5, a za črnu in prvovrstne cvičke po 5 do 6 Din. Najboljša odjemalca za ta vina sta še vedno Ljubljana in vsa Gorenjska. Kupujejo se tudi bela vina, toda le izbrano blago, medtem ko za navadna bela vina ni pravega zanimanja, ker se dobijo na Štajerskem boljše navadna vina in razmeroma ceneje, namreč po 3 do 4.50 Din. Izbrana vina pa imajo tudi tu visoke cene, in sicer od 5.50 do 7 in 8 Din. V novomeškem srezu in v

Beli Krajini vlada pa še vedno precejšnje kupčijsko mrtvilo, ker ta vina pridejo navadno pozneje na vrsto.

HMELJ. Po viharinem razvoju kupčije v predzadnjem tednu je bilo poslovanje na žateškem hmeljskem trgu v zadnjem tednu mirnejše. Cene so se ustalile na višini 2200 do 2375 Kč. Razpoložanje pa je še nadalje čvrsto, ker so razpoložljive zaloge zelo majhne. — Tudi v Savinjski dolini je kupčija oživela in se hmelj laže spravi v denar.

Sejmi

28. novembra: Prosenjakovci;
30. novembra: Celje, Kočevje, Turjak, Vače, Veržej, Planina (logaški srez), Rogatec, Želzniki, Tržič;
2. decembra: Zagorje (opomba: kjer je navada, se vrše nedeljski sejmi drugi dan).

Vrednost denarja

Na borzi smo dobili v devizah (prišteje se premija v višini 28.50 odstotka):

- 1 holandski goldinar za 23.06 do 23.17 Din;
1 nemško marko za 13.69 do 13.79 Din;
1 dolar za 33.86 do 34.14 Din;
100 francoskih frankov za 225 do 226 Din;
100 češkoslovaških kron za 142 do 143 Din;
100 italijanskih lir za 291 do 294 Din.

Vojna škoda se je trgovala po 327 do 330 Din, investicijsko posojilo pa po okrog 71 Din. Avstrijski šiling se je trgoval v zasebnem kliringu po 8.10 do 8.20 Din.

Kratke vesti

— **Nemška proizvodnja piva narašča.** V kampanji 1933/34, ki se je nehala letos 1. oktobra, je znašala proizvodnja piva v Nemčiji 35.74 milijona hektolitrov, medtem ko je znašala proizvodnja v prejšnji kampanji 33.34 milijona hektolitrov. Posebno znatno je narasla proizvodnja piva od januarja do junija, torej v sredi kampanje.

— **Pripravljalni odbor Društva za zaščito vlagateljev bivše Poštne hranilnice na Dunaju** naznana vlagateljem in imetnikom tekočih računov, ki so se gorenjemu odboru prijavili, da je naša Poštna hranilnica že stavila predlog ministrskemu svetu, da reši vprašanje izplačila. Odbor bo začel zdaj delo, da pospeši rešitev zadeve in da doseže čim ugodnejši tečaj. Oni, ki so leta 1928./1929. svoje terjatve pri Poštni hranilnici prijavili, pa se doslej

podpisanemu odboru še niso prijavili, naj se čimprej prijavijo, da bo moglo društvo na odločilnem mestu dokazati, kako velik je interes prizadetih na skorajšnji in ugodni rešitvi tega vprašanja. Prijave sprejema za pripravljalni odbor še nadalje Društvo žandarmerijskih upokojencev za Jugoslavijo s sedežem v Ljubljani.

DOMAČE NOVOSTI

* **400 km peš na kraljev grob.** Te dni je prišlo na Oplenac 600 kmetov in kmetic iz Kržatovca. Vodil jih je svečenik Milivoje Filipović, ki je opravil tudi verska opravila. Eno najbolj ganljivih odposlanstev v zadnjih dneh je bila skupina delavcev iz Prnjavora (vrbaška banovina), ki je pod vodstvom Ljubomira Bogdanovića prehodila peš nad 400 km in prinesla s seboj voščenko, ki so jo prižgali nad grobom velikega kralja.

* **Naše učiteljstvo se odpravlja na Oplenac.** Ekskurzijski odbor sekcije Jugoslovenskega učiteljskega združenja za dravsko banovino pripravlja skupen obisk našega učiteljstva na grobu našega blagopokojnega kralja Aleksandra I. Uedinitelja. Poklonitev bo v nedeljo 9. decembra. Vabljeni so učitelji, kakor tudi profesorji in ostalo občinstvo. Odhod skupnega vlaka bo v petek 7. decembra zvečer iz Ljubljane. Vlak se bo ustavil med potjo le na Zidanem mostu, v Brežicah in v Zagrebu, kjer bo sprejemal udeležence iz tamkajšnjih okolišev. Nizka prijavlna, ki je za vse udeležence enaka, znaša le 180 Din in je v tem všteta vožnja z brzim vlakom in od Mladenovca do Topole z avtobusom za tja in nazaj. Odbor bo preskrbel vsem, ki to žele, v Beogradu prenočišča, ki stanejo le po 10 Din. Priglasitev je možna do 1. decembra in velja le v primeru, da je udeleženec plačal znesek osebno v pisarni ekskurzijskega odbora pri sekciji JUU v Ljubljani, Frančiškanska ulica, ali pa po položnici 11.153 (Jugoslovensko učiteljsko združenje). Vsak udeleženec naj sporoči, na kateri postaji bo vstopil. Vsak prijavljenec, ki je plačal prijavlino, bo prejel legitimacijo in tiskano navodilo. Vsa potrebna pojasnila daje ekskurzijski odsek. Zanimanci iz neučiteljskih vrst pa dobe pojasnila pri najbližjem učitelju, odnosno šolskem upravitelju.

* **Vojvodinski kmetje plačujejo svoje dolge.** Pri blagajni neke velike vojvodinske banke, ki je pred razglasitvijo zakona o zaščiti kmetov poso-

je lačna, a da ne more drugega jesti nego slaščice, ki je shranjena v omari. Sicer da bo pa umrla in bodo morali vsi jokati za njo.

Ko je odrasčala, je bila hiša polna njenega življenja. Starejša brata sta oboževala sestrico, ki je imela že kot otrok nekaj gosposkega na sebi. Zlasti Blaž, ki je bil le tri leta starejši, bi se bil stepel v vsakim fantinom, ki bi ji storil kaj hudega.

Tudi Tone, ki je imel nekoliko tišje, dasi ne manj globoko občudovanje do nje, ji je, če je le mogel, napravil kako veselje. Če je našla pri tem svoje posebno dopačenje, so se smehljale bratove velike modre oči kakor dvoje sinjih solnc.

Razvajena stvarca, ki se je vozila sleherni dan v trg s kolesom v meščansko šolo, je imela še to prednost, da se je z izredno lahkoto učila.

Oče Andrej jo je bil namenil za učiteljico in jo je kanil izsolati v mestu. Mati se ni protivila ničemu, kar je sklenil mož. Tudi oni dan, ko je privedel lepo mlado prodajalko iz trga in jo namestil v trgovini, ni rekla ničesar. Zdelo se ji je prav in potrebno, ker je on tako hotel, a tudi če bi se ji zdelo narobe, bi si ne bila usodila ugovarjati. Toliko moči in sile je bila porabila v teku svojega zakona, da se je čutila večkrat povsem izčrpana. In odkoder ni mogla pričakovati svežega vira sil, ki so ugašale v njej, da se je vidno starala.

Le Bert ni hotel priznati tega njenega staranja. Vztrajal je v svojem tihem občudovanju in jo opazoval z očmi, ki so izražale dobroto in odločnost.

Sabina je vedela, da jo resnično ljubi in s strahom si je priznavala besedo. Ze sama misel na

to se ji je zdela prešestna. Nje ni imel pravice ljubiti nihče razen njega, ki je bil po zakonu njen mož. In s silo, ki jo zmore le junakinja, je iztrgala svoje misli iz zapeljivo vabljive mreže ter izkušala tem bolj ljubiti Andreja. A če je čutila včasih oster hlad, ki je vel od moža, ki se ni niti malo zavedal obupnega boja v ženinem srcu — se je zatekla k otrokom, katerim je delila od svoje ljubezni razsipno ter jih obdajala z neprestano ljubčo skrbjo. In v tem je našla nadomestilo. Navadila se je sčasoma Bertovih obiskov ter ni videla v tem ničesar hudega več. Samo tintam je pri pogovoru zalotila v njegovih očeh plamenček, ki pa je ni vznemiril, ker je čutila, da je premagala samo sebe.

Jana je bila že drugo leto na učiteljski, ko so se za Gablovščino pričeli novi dogodki.

Sabina, ki se je čutila iz dneva v dan bolj izčrpana, je pričela resno bolehati in poležavati. Nazadnje ni pomagalo nič drugega, nego da se je podvrgla operaciji v spodnjem telesu.

Andrej, katerega je ta nesreča zadela bolj, kakor si je Sabina mislila, jo je z vso skrbljivostjo prepeljal v bližnje mesto v bolnišnico, kjer jo je priporočil najboljšemu zdravniku.

Ves večer je ostal v bolnišnici pri ženi in skoraj na solze mu je šlo, ko je odhajal pozno zvečer spat v mesto.

Sabini je bila vsa skrbljivost nekako odveč. Ni zaupala toliki ljubezni, ker je ni bila vajena,

dasí je vedela, da bi ustregla vsem, če bi ozdravela.

Nejasno so se ji misli še vedno pletle okrog gospodinjstva doma. Vendar je imela zanesljivo dekle, lepo, pridno dekle iz Zavrha. Toda skrbel jo je Blaž, ki je bil vihrav in lahkomiseln, četudi je vedela za njegovo izvoljenko v Zakolah.

Edini Tone je bil, na katerega se je mogla popolnoma zanesti. Fant je bil tako zelo njene narave in svojo mater je domala oboževal. Jone niso bili niti obvestili, da se ne bi razburjala pri študiju. Mati je želela tako. Saj je sama upala na gotovo ozdravitev.

Noč je prespala le delno, in še to spanje je bilo zelo nemirno. Slišala je natanko tihé stopinje sestre strežnice, ki je vstopila nekajkrat in spet rahlo zaprla vrata.

Drugače je bila noč zunaj mirna in Sabina je opazovala iz svoje postelje košček zvezdnega neba. Nemara bo jutri že tam gori... Toda v to kar ni hotela verjeti. Njena ljubezen do družinice ji je vlivala nadmočno vero v ozdravljenje.

Drugi dan so jo nameravali operirati, ako bo dovolj mirna. Andrej si je izprosil še zjutraj urico obiska. Bil je bled, a videti še dokaj miren. Nepopisno hudo mu je bilo slovo od žene, kateri je stiskal roko do bolečine. Kakor da bi hotel vso zamujeno ljubav izraziti še zadnji hip, se ni mogel odtrgati od nje. Sestra ga je ljubeznivo opomnila, naj ne razburja bolnice, ker se vendar pojutrišnjem spet vidita.

(Dalje prihodnjic.)

dila med kmečko ljudstvo 12 milijonov dinarjev, je bilo 15. in 16. t. m. na račun prvega obroka za kmečke dolgove plačanih nad 10 milijonov dinarjev. Enako povoljne vesti prihajajo tudi od drugih denarnih zavodov v Vojvodini in Sremu.

*** Zdravilišča za jetične.** Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje sporoča: Da se v bodoče preprečijo težave z zbiranjem podatkov in poročil glede odpošiljanja jetičnih bolnikov v razna zdravilišča za jetiko, bo ministrstvo vsak teden poročalo o številnem stanju praznih postelj vseh zdravilišč za bolnike na prsih, tako državnih kakor samoupravnih in zasebnih. V naši državi imamo tale državna zdravilišča za bolnike na prsih (jetične): Topolšičico (230 postelj), Novi Marof (100), Surdulico (82) in Venac na Fruški gori (86 postelj za otroke); banovinska zdravilišča: Gornik (200), Brestovac (160) in zasebno zdravilišče ruskega Rdečega križa v Vurbergu pri Mariboru (60); zdravilišči socialnega zavarovanja: Klenovnik (200) in Brestovac (156); državno zdravilišče za kostno jetiko v Kraljevići (102), državno okrevališče za jetične otroke v Metlici (90), okrevališče socialnega zavarovanja v Kasindolu, ki je odprto samo poleti (200 postelj). To so najpomembnejša zdravilišča za jetiko v naši državi. Imamo še nekaj manjših, razen tega pa oddelke za jetične bolnike pri bolnišnicah v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Mariboru in Sarajevu. Čeprav je številno postelj v vseh ustanovah za zdravljenje jetike v naši državi zelo majhno, na žalost še te postelje niso zasedene z bolniki zaradi nezadostne poučenosti javnosti o tem, kaj vse premore Jugoslavija v boju z jetiko.

*** Pravičnik o obveznem zdravniškem pregledu.** Minister socialne politike in narodnega zdravja je izdal navodilo glede poslovanja po zakonu o zatiranju spolnih bolezni in pravilniku o izpolnjevanju tega zakona. Zdravniki v javni službi ne morejo pregledovati bolnikov v svojih zasebnih ordinacijah. Potrdila za sprejem v bolnišnico lahko izdajajo vse ustanove in zdravniki, ki imajo pravico do javnega pregleda. Zavarovalne ustanove lahko izdajajo taka potrdila samo svojim članom. Državne ali samoupravne ustanove, sreski in občinski zdravniki lahko izdajajo potrdila vsem ljudem ne glede na premoženjsko stanje s tem, da pregledajo siromašne brezplačno, druge pa za določeno takso. Za pregled plačajo premožnejši: za klinični pregled in zdravniško izpričevalo 20 Din, za mikroskopski pregled 5 Din, za serološki 10, za potrdilo pride kolek za 20 Din in 5 Din za proš-

njo, da se potrdilo izda. O plačilu takse se izda potrdilo. Privatnim zdravnikom se plača za klinični pregled in zdravniško izpričevalo 60 Din, za mikroskopski in serološki pregled pa toliko, kolikor znaša taksa laboratorija, kjer je bil dotični pregledan. Če pregledujejo ljudi zdravniki sami, ne more presežati skupna taksa 100 Din. Siromašni ljudje imajo brezplačen pregled, če predložijo ubožna izpričevala.

*** Zanimivi podatki v našem šolstvu.** Na proforskem shodu v Banji Luki pred meseci je predaval predsednik Proforskega društva g. Divac o prosvetnih razmerah v naši državi. Iz predavanja navajamo: Pri nas obiskuje šole približno 10 % vsega prebivalstva. Ta odstotek je skoro v vseh evropskih državah večji kakor pri nas. Pri naši sosedni Bolgariji znaša ta odstotek 13.44. V srednjih in meščanskih šolah pride pri nas na 1000 prebivalcev povprečno 7.5 učenca, v Bolgariji pa kar 26. Kar se tiče srednjih šol, jih imajo vse evropske države razmeroma več kakor mi razen Španije in Portugalske. Važno je vprašanje, koliko učencev pride na enega učitelja v posameznih državah. Pri nas jih pride povprečno 48, na Madžarskem 47, v Rumuniji 45, v Bolgariji 36 in v Avstriji 26. Če primerjamo posamezne banovine, vidimo, da stoji glede šolstva na prvem mestu dravska banovina, na poslednjem pa vrbaska. V dravski banovini obiskuje osnovno šolo 12 % prebivalstva, v vrbaski pa 4.2 %. Srednje šole obiskuje v dravski banovini 1.32 %, v vrbaski pa 0.27 % prebivalstva. Divac primerja izdatke za šolo in za policijo v posameznih državah (to je izdatke za ministrstvo prosvete in izdatke za notranje ministrstvo). Naša država izda za šolstvo 1.3krat toliko kakor za policijo, Danska celo 2.4krat toliko. Španija izda 1.3krat več za policijo kakor za šolo, ima pa zato približno 45 % ljudi, ki ne znajo ne brati ne pisati. Sicer pa ogromna večina držav izdaja več za šolstvo kakor za policijo. Kar se tiče samih gimnazij in realk, jih je bilo v minilem šolskem letu v Jugoslaviji 168. Učencev je bilo 89.459 (48.732 moških in 30.627 žensk), učnih moči 4314 (2927 moških in 1387 žensk); organiziranih je približno 3300 srednješolskih učiteljev in učiteljic. Povprečno pride v naši državi na eno gimnazijo 532.5 učenca (odnosno učenka), na 100 prebivalcev pride 0.64 gimnazijca, na enega profesorja 20.7 dijaka. Učni uspeh je bil v minilem šolskem letu v juniju tale: izdelalo je 59.90 %, popravni izpit je imelo 27.75 %, ponavlja razred 11.15 %, pravico do rednega šolanja izgubi 1.18 % učenca.

*** Najlepši Miklavžev in božični dar med odraslimi je dobra knjiga.** Tako zanimiva knjiga, je tudi Vossov roman «Dva človeka», ki so jo Nemci tako radi brali, da je izšel pri njih v nakladi 70.000 izvodov. Ta ogromna številka nam jamči, da vam ne bo žal, če si naročite «Dva človeka» tudi v lepem slovenskem prevodu. Da omogočimo nabavo te knjige vsakomur, je dala založba natisniti roman «Dva človeka» še na cenejšem papirju, Okusno, moderno v celo platno vezana knjiga stane 34 Din, a za čitatelje «Domovine» izjemoma samo 30 Din. Če pa kdo hoče le broširano knjigo, jo dobi celo za 24 Din. Naročila sprejema iz prijaznosti uredništvo «Domovine», Ljubljana, Knaflova ulica 5. Pišite dopisnico, da se vam pošlje položnica. Ko prejme založba denar, takoj odpošlje knjigo.

*** Za dopolnitev invalidskega zakona.** V ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje pripravljajo izpremembo in dopolnitev sedanjega invalidskega zakona v korist vojnih invalidov.

*** Ustanove iz podpornega sklada kralja Aleksandra I. Uediitelja za podpiranje osiromašenih in onemoglih bivših pripadnikov Zbornice za TOI.** Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani razpisuje za leto 1934. za uboge onemogla bivše svoje pripadnike in njihove vdove ustanove po 200 Din, odnosno po 100 Din. Prošnje naj se pošljejo Zbornici za TOI v Ljubljani do 25. t. m., opremljene z dokazilom in potrdilom občinskega urada, da je prosilec trgovino samostojno izvrševal, da zdaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je obubožal, odnosno da je prosilka onemogla uboga vdova bivšega zborničnega pripadnika.

*** Podpore nezaposlenim.** Te dni se je oglasilo odposlanstvo pri ministru za socialno politiko in narodno zdravje in ga je prosila, da čimprej uveljavljuje določilo v finančnem zakonu, po katerem se lahko zviša podporna doba pri borzah dela na 20 tednov letno. Slično je predlagal tudi že osrednji odbor borz dela. Nadalje je zaprosilo odposlanstvo ministra, da naj se za to zimo organizirajo pomožne akcije za delavstvo kakor na primer z znižano voznino za premog. Odposlanstvo je tudi predlagalo, da se iz sredstev banovinskih skladov za javna dela odvzame 10 do 15 % ter se izroči javnim borzam dela za pomoč nezaposlenim v mestih. Ta sredstva pa naj bi se povečala z uvedbo socialnega pribitka za nezaposlene in z državnimi podporami borzam dela.

*** Za postavitev bolnišnice za jetične.** Narodna protituberkulozna liga je dala pobudo za postavitev

FARAONOV DEDIČ

Ko je padel večer, se je Sodnik s poslednjimi močmi privlekel v ozko gorsko sotesko, kjer je opazil prvo zelenje. Nekaj dateljevih palm je raslo v globoki kotanji.

Sodnik je vedel — kjer so palme, tam mora biti tudi voda.

Res je v izsušeni rečni strugi zagledal zasenčen tolmun.

Po dolgem času je spet prišel do vode. Sicer ni bila prav okusna, vendar pa je bila boljša, kakor tista, ki jo je moral doslej uživati.

Sklenil je, da ostane čez noč v bližini te vode, in začel je iskati primerno ležišče. Z nožem je narzal nekaj vej in si postlal med dvema skalama. Potem je legel. Zbudil se je drugi dan, ko se je solnce že spet bližalo zatonu.

Kam zdaj? To vprašanje ga je težilo. Ni vedel, kje se nahaja in kam naj gre, da pride do ljudi.

Toda usoda, ki mu je zadnje dni izkazala toliko naklonjenosti, se ga je usmilila še enkrat.

Moči so se mu že vrnile in sklenil je zlesti na hrib, ki se je dvigal nad njegovo glavo. Morda bo odondod odkril kakšne sledove živih bitij.

Res, s hriba je zagledal široko cesto, ki se je vila po sosedni soteski.

Odpravil se je tja in po strmih skalah prišel na pot, o kateri je upal, da ga bo privedla do ljudi.

Drugo noč je prespal ob cesti. Proti jutru ga je prebudilo žalostno zavijanje šakalov, ki so iskali plen. Zato se ni upal več mirno spati, ker je vedel, da so te živali zelo krvoločne, kadar so na lovu. Čutil se je le, kako da jih sliši v tej divjini, kjer razen nekaj ptic še ni zagledal živega bitja.

Kmalu je vedel zakaj. Ko se je zdanilo, je iznenada zaslišal nedaleč glasove.

Ljudje!

Ves iz sebe ni vedel, kaj naj stori. V prvem trenutku niti ni pomislil, da utagnejo biti ti ljudje nevarni. Samota, ki ga je ubijala že nekaj dni, ga je tako težila, da je hotel priti v dotiko z njimi, naj se zgodi karkoli.

Kmalu je v polmraku zagledal karavano, ki se je bližala.

Pohitel ji je naproti.

Bili so egiptovski trgovci, ki so pribajali bogato otovorjeni z blagom iz mesta Halle v južnem Egiptu.

Kako so se začudili, ko so zagledali samotnega obupanca v tej zapuščeni dolini!

Vodil je karavano neki Anglež. Sodnik je govoril prav dobro angleški in zato se je lahko sporazumel z njim. Povedal mu je, kako ga je usoda zanesla iz sredine puščave v to dolino, in ga prosil, naj mu pomaga priti do kakšnega večjega mesta,

odkoder se bo lahko vrnil domov ali pa nadaljeval pot s svojimi tovariši, če bo le mogoče.

«Kam ste pa prav za prav namenjeni?» je nato vprašal.

«V Sint. Presekali smo ovinek, ki ga napravi reka Nil, da smo si tako skrajšali pot», je povedal Anglež.

«In katero mesto je tu najbližje?»

«Prav za prav večjega mesta ni v bližini», je povedal Anglež. «Kvečjemu, če bi ostali v Chargehu, kamor pridemo še nocoj.»

Ne bomo podrobno opisovali poti do Chargeha, kamor se je bil doktor Sodnik odločil spremljati karavano, ker mu pač drugega ni ostalo.

Tam je nameraval kupiti nekaj hitrih velbdov — denarja mu ni manjkalo — in odhiteti za tovariši, ki jih je bil na tako nesrečen način izgubil. Ker je dobro poznal njihovo pot, ni prav nič dvomil, da jih bo lahko v šestih ali sedmih dneh dohitel, zlasti če ne bo imel s seboj preveč tovara, medtem ko se bo mogla odprava, ki jo je izgubil, le počasi pomikati dalje.

V Chargeh so prišli drugi večer. Prvo noč je porabil Sodnik za to, da se je dobro naspal.

V mestu je namreč prebival učeni egiptski profesor Fabrian, ki ga je bil spoznal pred nekaj leti na kongresu zemljepiscev v Parizu. Ta ga je sprejel pod streho in mu postregel z vsem, kar je puščavsko mesto premoglo.

Drugo jutro je začel Sodnik premišljati, kako bi se najhitreje odpravil na pot.

spomenika blagopokojnemu kralju Aleksandru I. Učinitelju v obliki bolnišnice za jetične v Ljubljani. Občni zbor Narodne protituberkulozne lige je v nedeljo z velikim odobravanjem sprejel ta sklep, kateremu se je pridružila tudi ostala javnost.

* **Zavržena tožba za odškodnino zaradi eksplozije v vlaklu Zagreb-Beograd.** Blizu Zemuna je 1. avgusta l. 1931. eksplodiral poklenski stroj v brzem vlaklu Zagreb-Beograd, in sicer v direktnem monakovskem vagonu. Žrtve tega atentata so bili člani družine bivšega profesorja leograjskega učilišča dr. Brunettija, potem načelnik ministrstva za trgovino in industrijo dr. Žižek in bivši direktor Oblastne zadruge za kmetijske kredite v Čupriji pokojni Janko Lešničar. Dr. Brunetti in dr. Žižek sta nedavno tožila državo za odškodnino in se je razprava vršila pred okrožnim sodiščem v Sremski Mitrovici. Obe tožbi sta bili odbiti, ker ni prišlo do eksplozije po krivdi železniških uslužbencev, temveč zaradi napada neznanih zločincev. Te dni je isto sodišče zavrnilo tudi tožbo gospe Terezije Lešničarjeve, ki je zahtevala za povrnitev pogrebniških in drugih stroškov 52.240 Din in za sebe dosmrtno mesečno rento 2500 Din, za svojega nedoletnega sina Janka pa mesečnih 1000 Din, od 1. avgusta leta 1931. naprej. Dr. Brunetti in dr. Žižek sta se proti tej razsodbi že pritožila. Isto bo storila tudi gospa Lešničarjeva. Tako bo imelo v tej žalostni zadevi zadnjo besedo apelacijsko sodišče.

* **Zlata poroka v mariborski mestni oskrbnišnici.** Te dni se je vršila v magdalenski cerkvi v Mariboru zlata poroka Antona Lešnika in žene Jožofe, ki živita večer svojega življenja v mestni oskrbnišnici. Po slovesni maši je izvršil obrede kaplan g. Cafuta, ki je izpregovoril obema starčkoma pristranske besede. Oba starčka, ki sta še izredno čila in trdna, živita v oskrbnišnici šele od letošnjega maja. Anton Lešnik je bil zidar v občinski službi šteje 77 let, njegova žena Jožofa pa je stara 69 let. Oba sta prejela k temu redkemu dogodku mnogo čestitk in darov.

* **Vprašanje prepovedi izdelovanja gumijaste obutve.** Zbornica za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani je pred tedni naslovila na odločilna mesta v Beogradu obširno utemeljeno spomenico, v kateri zahteva prepoved izdelovanja odnosno rabe gumijaste obutve. Zbornica se sklicuje na mnenje tujih znanstvenih in zdravstvenih zavodov, ki so ugotovili, da je obutev iz gumija zdravju škodljiva. V nekaterih državah so že prepovedali rabo gumijaste obutve.

* **Obrtniški sejem v Ljubljani.** Krajevni odbor za obrtniški teden v Ljubljani je dokončal priprave za obrtniški sejem. Na sejm, ki bo v treh velikih dvoranah trgovinske hiše g. Drogenika na Mestnem trgu (prej Suttner), bodo razstavljeni obrtni izdelki, ki naj pokažejo pristnost, kakovost, okus in umetnost obrtniškega dela. Med obrtništvom v Ljubljani in v vseh krajih dravske banovine vlada za ta sejem veliko zanimanje. Nekateri ne bodo razstavili samo svojih izdelkov, temveč bodo tudi kazali kako se vrši delo. Tako na primer vliar šival in koval gorske čevlje in tako Vsa prireditve bo izvedena v taki obliki, da prišlo obrtnikovo delo res do veljave. Nekaj prestora je še na razpolago. Zanimanci iz Ljubljane in najbližje okolice ga lahko še dobe, ako se takoj prijavijo na krajevni odbor za obrtniški teden v Ljubljani, Beethovnova ulica 10.

OPOMIN NAROČNIKOM ZAMUDNIKOM!

Da se naročniki zamudniki ne bodo mogli izgovarjati, da za dolg na naročnini niso vedeli, smo jim poslali pretečeni teden še enkrat — to pot pa pač zadnjikrat v letu — položnice. Onim, ki so še za vse leto dolžni, smo pribili dva dinarja za prejšnje opomine in položnice, ker pri tako nizki naročnini sami teh, po krivdi zamudnikov povzročenih stroškov ne moremo več trpeti.

Pozivamo vse zamudnike, da store svojo dolžnost nemudoma in plačajo dolžne vsote po položnicah. Onim, ki bi se za naš opomin še ne zmenili, pa bomo poslali poštnega sla v hišo, da pobere za nas s poštnim nalogom dolžne zneske. Ta način pobiranja je seveda dražji, ker računa pošta za tako opravilo posebne pristojbine, ki pa jih moramo naprtiti dolžnikom. Zato naj nihče ne čaka, ampak naj plača radovoljno sam, kar je «Domovinu» dolžan.

Uprava «Domovine».

* **Trojna poroka.** V Notranjih gorah so se poročili 18. t. m. trije bratje Aliči, posestnik Janecz z Modičevo Pavlo iz Bresta, Tone z Rožnikovo Frančiško iz Plešivce in France s Strletovo Justino iz Št. Vrla nad Cerknico. Aličevi so znani kot neomajni naprednjaki in narodnjaki in zato tudi zvesti bralci «Domovine». Vsem trem mladim parom želimo vso srečo!

* **Opozorilo delavcem, ki gredo v Francijo.** Nujno opozorjamo delavce vseh narodnosti, naj si priskrbe od francoske vlade («Service de main-d'oeuvre») dovoljenje («avis favorable»), ako imajo namen napotiti se v Francijo na delo. Kdor bi krenil na pot brez tega dovoljenja, se mu lahko dogodi, da ga na mejni francoski oblasti zavrnejo.

* **Delavci niso dolžni plačevati enoodstotnega izrednega prispevka.** Upravno sodišče v Celju je izdalo važno razsodbo, po kateri delavci niso dolžni plačevati enoodstotnega izrednega prispevka in zato delodajalci od njih niso upravičeni pobirati tega davka.

* **Srebrna poroka očeta 21 otrok.** Pri podružnici «Jutra» v Novem mestu vrši že peto leto z vso marljivostjo opravilo raznašalca «Jutra» in «Slovenskega Naroda» g. Franc Gartner, ki junaško prenaša šest križev in pol. Pretekle dni je mož slavil s svojo drugo ženo gospo Ivano srebrno poroko. V obeh zakonih se mu je rodilo 21 otrok, a mu jih danes živi samo šest. Srebrnoporočencema še mnogo let!

* **Sadje cvete.** V okolici Trbovelj so pričele poganjati in cveteti jablane in česplje, kar je redki pojav v tem času. Na vrtu Dimnikove gostilne pa se je te dni razcvetela hruška.

* **Denar za asfaltno cesto Beograd-Zagreb je odobren.** Kakor poročajo zagrebški listi, je odobren znesek 800 milijonov dinarjev za asfaltirano cesto Beograd-Zagreb. Gradili bodo cesto več let in bo dolga 400 kilometrov. Šla bo čez novi viseči zemunski most in dalje preko Srema, Slavonije in Hrvatske.

* **Eksplozija nemškega letala v Zemunu.** Na zemunsko letališče je priletelo iz Nemčije letalo znano tvrdke Siemens. V letalu je bilo šest sedežev ter mnogo električnih aparatov in instrumentov, ki jih je hotela tvrdka razkazati zanimancem po Evropi. Ko so pa polnili motor z bencinom, je nastala po neprevidnosti nemških pilotov eksplozija in ves motor je uničen. Možno je poškodovan tudi trup letala, medtem ko so ostali aparati v njem nepoškodovani. Poškodovano letalo so natovorili na vagon in poslali v Nemčijo.

* **Blasnikova «Velika pratika» za leto 1935. je izšla letos že devetdesetič.** Za ta jubilej je prav lepo in primerno opremljena. Znano je, da hočejo imeti Slovenci samo to pratiko, ne le pri nas doma, temveč tudi v inozemstvu, v Ameriki, Avstriji, Nemčiji, Italiji itd. Ta edina prava in res domača pratika se naroča pri tiskarni J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.

«Eden mojih prijateljev, bogat Američan, mi je pred nekaj dnevi brzojavil, da se bo v kratkem oglasil pri meni. Namenjen je skozi puščavo do Nilovih kataraktov. Kaj, ko bi se njemu priključili, vsaj za del poti. Potovanje bi bilo vsekako prijetnejše.»

«Kam pa ste prav za prav namenjeni?»

Sodnik bi se bil kmalu zarekel in povedal resnico. V zadnjem trenutku so se spomnil na dano obljubo, da bo molčal.

«Moj prijatelj so namenjeni proti oazi Kufri, je dejal, in više v neko prastaro pot do nje, ki je menda nekoliko bližja.»

«Potem boste pa lahko Barnuma spremljali vsaj do Firestoneovega zavetišča», je odvrnil njegov znanec. «Tam boste lahko kupili tudi boljše velblode kakor tu in cenejši bodo. Zavetišče je najmanj dve sto petdeset kilometrov oddaljeno. Mimo boste skoraj morali iti, in če bi vzeli velblode, bi bili dotlej izpuščeni.»

«Saj bom moral imeti velblode vzlic temu, pa spremljevalce tudi...»

«Ne. Pozabil sem vam povedati, kako potuje moj prijatelj Barnum. Mož je nenavadno bogat in ne ve, kako bi svoj denar razmetaval. Vrhu tega pa ima precej pustolovske krvi v sebi. Že več let potuje po svetu in lani se je mudil v Aziji. Da udobneje potuje, si je dal zgraditi poseben voz, ki ga žene elektrika. Ta voz je kakor majhna trdnjava...»

«Ali mislite, da bi me hotel vzeti s seboj?»

«Zakaj pa ne! Še prav vesel bo vašega spremlstva!»

«Samo če se ne bi predolgo mudil...»

Kakor nalašč se je prav tedaj začel v pritličju lepe enonadstropnice, kjer je zemljepisec stanoval, živahen pogovor.

Črncec, ki je bil za hišnika, je prihitel v sobo in se priklonil:

«Efendi, neki tujei vas iščejo.»

Iz veže se je začelo angleško govorjenje.

«So že tu?» je vzkliknil zemljepisec. «Da, Barnum je.»

Zaslišal je tudi ženski glas.

«In Neli je tudi z njim!»

«Kakšna Neli?» se je začudil Sodnik.

«Barnumova hči! Lepo dekle, odločno, pogumno in zapeljivo. Le glejte, da vas ne bo zmedla!»

Malo nato je stopil mister Barnum čez sobni prag. Bil je močan, nekoliko debelušen možak, ki se mu je že na prvi pogled videlo, da najbrž ni bil nikoli v življenju lačen.

«Pozdravljen, prijatelj!» je zaklical zemljepisec, ki mu je stopil naproti. «Zdaj smo te pa prišli obiskat v to bogo za hrbtom ležeče gnezdo!»

«Gospod Fahrian, kaj me ne poznate več?» se je takoj nato začelo s praga.

«Gospodična Neli!»

«Da, tudi jaz sem prišla.»

Sodnik je z ugodjem pogledal lepo dekle, ki je stopala za svojim očetom.

Neli je bila res lepa. Fahrian ni pretiraval. Vzlic popotni obleki, ki je morala na potovanju precej trpeti, je bila elegantna.

Medtem je še nekdo stopil v sobo.

«Poveljnik moje Noetove barke, gospod inženjer Harrison», je povedal mister Barnum.

«Kakšne barke?» se je začudil Fahrian.

«Mojeja oklopnega vozila», mu je povedal Barnum. Potem se je ozrl. «Ali Brissaka ni?»

«Kdo pa je spet to?» je radovedno vprašal Fahrian.

«O, neki Francoz, ki nam je delal družbo», je odvrnil Barnum. «Prav prijazen človek.»

«Prav vsiljiv, reci rajši», se je oglašila Neli.

«Jaz sem ga imela kmalu dovolj...»

«No, no, tako hudo pa tudi ni. Če se je malo vate zaljubil, ni nič hudega. Saj veš, da so vsi zaljubljeni prav plahi ali pa prav vsiljivi», se je nasmehnil stari Barnum.

Sodnika so v prvem trenutku vsi kar pozabili, oziroma ga niti opazili niso, ker je stal v kotu sobe. Šele tedaj se ga je Fahrian spomnil in ga privedel med svoje goste. Predstavil jim ga je. Kmalu so se zapletli v pogovor. Sodnik je moral pripovedovati o svojih blodnjah po puščavi in ko jih je prosil, da bi jih smel spremljati, mu je mister Barnum prav rad dovolil.

Bili so šele nekaj ur skupaj, a vendar je razmerje med misterom Barnumom, njegovo hčerko in Sodnikom postalo že prav pristrano.

Tudi z inženjerem Harrisonom se je Sodnik prav dobro razumel. Inženjer je bil nekako enake

bivalce, naj bodo oprezni ter se naj odstranijo iz revirja v času lova. Te opozoritve pa ni uvaževala posestnica Roza Šajherjeva iz Orehovskega vrha, ki je imela v gozdu nagrabiljeno listje in ga je hotela še ta dan spraviti domov. Naključje je nanoslo, da jo je pri njenem poslu zadela nesreča. Drobci izstrelka lovske puške so jo pogodili v zapestje desnice, nadalje v sredino desnega bedra in na levi strani prs v srednjem medrebrju, tako da je morala iskati zdravniške pomoči. Ko se je poškodovanka minili terek 13. t. m. pripeljala v Gornjo Radgono ter hotela iti k zdravniku dr. Vinku Čremošniku, je pred njegovo hišo omahnila, se zgrudila na tla in obležala mrtva. Njeno truplo je bilo prenešeno v mrtvašnico na pokopališču Sv. Petra pri Gornji Radgoni, kjer je bila izvršena obdukcija. Pokojnica je štela nad 50 let ter je bolehalo tudi na srcu. Uvedena je sodna preiskava.

* **Požar v ptujski okolici.** Pred dnevi je nastal ogenj v viničarji posestnika Franca Petka in se razširil s tako naglico, da sta bili stanovanjsko in gospodarsko poslopje kmalu v plamenu. Zgorelo je vse do tal.

* **Dve žrtvi planin.** Nedavno sta šla v Kamniške planine Ljubljančana Jože Jezeršek in 21letna Ema Černičeva. Te dni pa so oba našli mrtva na strmini, ki se spušča od Kotličev proti poti z Okrešlja na Kamniško sedlo, kakih 200 m od znanega najnevarnejšega mesta, ki je zavarovano z vrvo. Jezeršek je ležal z glavo navzdol, zarit v pesek in led, Černičeva pa na hrbtu, oddaljena drug od drugega komaj en meter. Ponesrečila sta se najbrže na povratku z Brane, in sicer jima je moralo spodsrtiti na poiedenelem svetu. Trupli sta našla brata Peter in Lojze Erjavška. Oba ponesrečena planinca so prenesli v Solčavo, kjer so ju položili v skupen grob.

* **Ogromen zemski plaz.** Zaradi zadnjih močnih nalivov se je kakih 500 m pred Sv. Florijanom zrušil velik plaz v globino. Zaradi plazu je bano-vinska cesta Borl—Sv. Florjan v nevarnosti, da se zruši. Storjeni pa so ukrepi, da se cesta zavaruje. Drug zemski plaz je bil nekaj niže. Tudi tu so odstranjene vse ovire.

* **Pred 14 dnevi je prevzel posestvo, pa ga je ugrabila smrt.** Pri Devici Mariji v Polju se je vršil pogreb železniškega desetarja Ivana Rometa, po domače Piševga iz Velike Kostrevnice pri Litiji, ki se je bil smrtno ponesrečil blizu čuvajnice pri Zalogu. V soboto se je stiril na progi železniški vagon, ki je zaprl en tir. Ves promet se je vršil po levem iru. O izpremibi na progi so telefonsko obvestili tudi desetarja Rometa. Odšel je na progno posvariti delavce, pri tem pa je privozil za njim tovorni vlak. Strojvodja ni mogel preprečiti nesreče. Lokomotiva je pograbila Rometa in ga povlekla s seboj. Ko se je vlak ustavil, so potegnili Rometa izpod koles mrtvega. Rome, ki je štel komaj 38 let, je bil poročen in šele pred dvema tedna prevzel po materi posestvo v Veliki Kostrevnici.

* **Strašna smrt dveh otrok v plamenih.** Pretekli petek popoldne je nastal v viničarji posestnika Ludovika Fluherja v Polički vasi pri Št. Ilju v Slovenskih goricah požar, ki so ga sosedje opazili šele, ko so plameni že objemali vinsko stiskalnico in hlev. Prihiti so takoj na pomoč in poskušali vdreti v stanovanje, kar se jim pa ni posrečilo, ker se je že vdrl strōp in je bila viničarija vsa v ognju. V viničarji sta bila otroka viničarja Kristla, prvi star leto, drugi pa šest mesecev. Sosedje niso slutili, da sta otroka, ki sta postala žrtev ognja, sama doma. Šele ko je prihitel domov oče, je bila razkrita strašna nesreča. Na pomoč je prihiti tudi gasilec iz Pesnice, ki so ogenj omejili. Izpod ruševin so potegnili zgleneli trupelci obeh nesrečnih otročičev.

* **Dve žrtvi ponočnega divjaštva.** V noči na ponedeljek so pripeljali v ptujsko bolnišnico dva hudo ranjena moška, ki sta bila napadena od neznanih napadalcev. Ko se je v nedeljo zvečer vračal 18letni sin kočarja France Čuš iz Stojncev domov, so ga napadli na cesti neki fantje iz Gajeveev ter ga pobili z noži in koli, da je obležal s počeno glavo nezavesten na cesti. V takem stanju so ga

našli domači, ki so ga takoj prepeljali v bolnišnico. Drugi primer podivjanosti se je zgodil na Hajdini, kjer so takisto neznan lopovi napadli z noži 21letnega čevljarskega pomočnika Klanjška Ignaca iz Hajdine. Tudi on ima hudo poškodbo na glavi.

* **Uboj.** Lepa nedelja je zvalila tudi posestnikovega sina Alojzija Škorjanca iz Debra, da jo je mahnil proti Kočcu v Št. Petru. Tam je našel nekaj tovarišev, s katerimi so nekoliko poveseljačili. Zvečer se je Škorjanc odpravil domov, toda že pred hišo ga je dohitel Anton Drobne iz Kladja ter ga ustavil. Pričela sta se prepirati iz Drobne je nenadno z nožem zabodel Škorjanca v snce. Hudo ranjen je Škorjanc omahnil ter kmalu izdihnil. Drobne se je sam javil orožnikom v Laškem.

* **Krvav zaključek fantovskega popivanja.** Pred Mohoričevo gostilno blizu Zalca so se stepil fantje in na cesti je obležal 29letni Jože Matjašič, zaboden z nožem od zadaj v vrat. Ko so ranjenca vozili domov v Luče, je med potjo izdihnil. Orožniki so ubijalca, nekega 22letnega fanta, že odvedli v zapore v Višnji gorl.

* **Devet let za umor očeta.** Pred velikim senatom novomeškega okrožnega sodišča je bila razprava proti 26letnemu Francu Zabkarju iz Seča pri Črmošnjicah, ki je v noči na 27. septembra ustrelil svojega lastnega očeta. Oče in sin sta se štiri dni prej sprla in je moral obtoženec na očetovo zahtevo od hiše. Prenočil je pri sosedu Pečaverju, naslednji dan pa je vzel od domačih slovo in se odpravil k svaku Ferdinandu Retlju v Ribnik. Tam je ostal nekaj dni in pomagal pri gospodarstvu. Ker pa je imel preveliko domotožje, se je vrnil proti večeru 27. septembra spet domov. Najprej se je skrli za vodnjak. Ko pa sta njegovi sestri pričeli dreti zajca, ki ga je bil oče prinesel z lova domov, se je vtihotopil skozi vrata v podstrežje v prazno sobico, kjer se je vlegel in malo zadremal. Na postelji je ležala očetova puška. Že štiri dni je resno premišljeval, kako bi se znebil nasilnega očeta. Proti polnoči je vzel puško, obenem pa očetovo praznično obleko, v katero je puško zavil, da ne bi morda kdo v veži, če bi ga srečal, uganil njegovo namero. Stopil je v sobo, kjer je dremal oče. Gotovo je slišal sina, ker je zamoiklo vprašal, kdo je. Obtoženec je stopil k postelji, nameril puško naravnost proti očetovi glavi in ustrelil. Pri zasliševanju se je obtoženec izgovarjal, da je hotel očeta le onesposobiti, da ne bi ravnal tako kruto z njim in z vsemi domačimi, posebno ne z materjo, ki jo je mučil vse življenje. Preiskava je ugotovila, da na obtoženčevem domu res niso vladale dobre razmere. Pokojni oče je bil svoččas natakár in vrtar, vajen boljšega življenja in lahkega zasluzka. Ko se je priženil na kmetijo, mu ni bilo do trdega dela in je prepustil vse breme spočetka ženi, pozneje otrokom. Brat Erik je potrdil, da je oče pretepá vso družino. Sodišče je vpoštevalo vse olajševalne okolnosti ter je Franca Zabkarja obsodilo na 9 let robije in trajno izgubo častnih državljan-skih pravic.

* **Ponarejen denar v Slični.** Te dni so prijeli orožniki nekega fanta, ker je razpečaval ponarejene dvajsetdinarske novce. Novci so bolj slabo ponarejeni in še ni znano, ali je bil sam ponarejevalec, ali jih je bilo več.

* **Drzni vlomi.** Nedavno so tatovi vlomili v trgovino Jakoba Grilca pri Sv. Križu pri Rogoški Slatini in mu odnesli razno blago. Lastnik jih je sicer slišal, pa se ni upal nad nje, ker ni imel nikakega orožja. Naposled so jih vendarle pregnali z vpitjem. Dalje so hoteli isto noč vlomiti v usnjarno trgovca Straška pri Sv. Križu. S seboj so privlekli težak hlođ, s katerim so odstranili železno omrežje na oknu. Ker pa je bil ropot le prevelik, se je g. Strašek prebudil in jih s streljanjem v zrak prepodil. Odnegli so mu le nekaj kož.

* **Tatvine in tajne kupčije z vinom.** Neki posestnik iz Sodne vasi pri Pristavi je večkrat pripeljal v Celje naprodaj vino in imel že dvakrat smolo s svojim blagom. Že 30. oktobra mu je bil ukraden z dvorišča neke gostilne na Kralja Petra cesti sodček vina. Pred dnevi je spet pripeljal v Celje vino in spravil sodček 56 litrov pri nekem

hotelskem slugi. Za to sta izvedela dva brezposelna delavca iz Nove vasi, ki se že dalje časa pečata s tajno prodajo vina. Sama sta spisala pismo, kakor bi bilo od omenjenega posestnika, in šla z njim k imenovanemu hotelskemu slugi, ki jima je sodček res izročil. Oba sta bila izsledena in oddana v zapore okrajnega sodišča.

* **Zasledovan vlomilec.** Po Bizeljskem se je že nekaj časa potepal 21letni Ivan Jevnikar iz Zabje vasi pri Trbovljah, ki je vlamjal v zidanice. Med drugimi, je vlomil Jevnikar tudi v vinski hram Jurija Čizmeka v Orešjem. Odnese mu je 10 litrov vina, 20 kg grozdja, nekaj stare ponošne obleke in večjo zalogo jestvin. V začetku tekočega tedna je izkušal vlomiti tudi v stanovanje Mihe Demitroviča v Orešjem, kjer je na oknu že strgal mrežo. Bil pa je pravočasno opažen in prepođen. Jevnikar je zasledovan tudi kot vojaški begunec.

* **Tatinska tolpa.** Pred dnevi se je klatila po Savinjski dolini organizirana tatinska tolpa, ki je obiskala več hiš in kradla, kar ji je prišlo v roke. Pri g. Godiču, meščanskošolskemu učitelju v Celju, ki stanuje v Petrovčah, so ukradli štiri zimske suknje in takoj nato v neki trafikki precejšnjo množino tobaka in denarja. V Drešnji vasi so grozili skozi okno osemdesetletnemu upokojenemu učitelju g. Jeretinu s samokresom in zahtevali, naj jim izroči denar. V Zalcu so hoteli vlomiti pri veleposestniku Robleku dvakrat, pa so jih pregnali. Ljudje so iz strahu pred ponovnimi tatvinami postavili nočno stražo.

* **Izginil po izgubljeni pravdi.** Posestnik Jernej Polajnar iz Kokre pri Prédvdvoru je imel pri sreskem sodišču v Kranju neko pravdo ter je bil pri razpravi obsojen na plačilo vseh sodnih stroškov. Zaradi tega je bil ves iz sebe. Na cesti se je poslovil od svoje žene, rekoč: «Ne boš me več videla.» Nato je Polajnar odšel proti Jelenovemu klancu in izginil nekje ob obrežju Save. Njegovi domači domnevajo, da je izvršil samomor. Polajnar, ki je štel 51 let, je bil pri odhodu oblečen v temnorjav suknjič, svetlorjave hlače in je bil pokrit s črnim klobukom. Pri sebi je imel 30 Din gotovine in srebrno uro s srebrno verižico. Pogrešanec je na desno oko slep.

* **Žalostna smrt zaradi družinskega prepira.** Žalostni dogodek se je izvršil pred dnevi v Št. Janžu v teharski občini. V vasi ima družina Vidčeva posestvo, na katerem sta gospodarila 77letni Video Tomaž in njegova 71letna žena. Pri njima je živel tudi 22letni sin Matevž. Domači so se med seboj večkrat prepirali. Usodnega dne pa je prišlo zaradi prepira med očetom in sinom do žalostnega dogodka. Oče in sin sta se spet sprla zaradi neke zadeve ter se zgrabila in pri prerivanju padla oba na tla. Ko je to videla Tomaževa žena, odnosno Matevževa mati, je šla v hlev po železne grablje in je svojega moža z njimi dvakrat udarila po glavi. Tomaž se je onesvestil in kmalu umrl.

* **Nočna vaška bitka.** Predzadnjo nedeljo je v pozni noči prišlo v Prvencih med fanti iz raznih vasi do pretepa. Po bitki so obležali trije fantje s hudimi poškodbami. Nevarno ranjeni so 23letni Alojz Polanec in 23letni Ignac Repič, oba iz Derstelje pri Sv. Urbanu, in 21letni Franc Šabeder iz Kicarja. Ranjence so spravili v ptujsko bolnišnico. Uvedena je preiskava.

* **Zaradi dolgov.** Orožniška postaja pri Zgornji Sv. Kungoti je prejela te dni obvestilo, da v hiši posestnika K. v Špičniku ponarejajo 50dinarske srebrnike. Orožniki so te dni napravili pri posestniku preiskavo. Našli so v štedilniku in na dvorišču v smeteh ostanke modela za 50dinarske novce iz mavca, v zaboju pa še svinec in neko svetlo kovinsko zlitino. Posestnik je dejal, da ne ve ničesar. Prijeli so nato oba njegova sinova, Štefana in Ivana. Po daljšem obotavljanju sta priznala, da sta kupila v Mariboru mavec in razne kovine ter si napravila ponoči, ko so domači spali, v kuhinji modele petdesetakov. Vlivanje pa se ni posrečilo, pisa «Bog čuvaj Jugoslavijo» na robu ni bilo mogoče ponarediti. Zaradi tega sta razočarana razbila modele ter jih vrgla na smetišče. Tudi že ponarejene novce sta zbila skupaj, ker jih itak ne bi bilo mogoče spraviti v promet. Na vprašanje, zakaj

sta poizkušala ponarejati denar, sta odgovorila: «Da bi se izkopali iz dolgov, ki nas tlačijo.» Orožniki so oba aretirali in oddali v zapore mariborskega sodišča.

* **Za krivo prisego leto dni ječe.** Pred malim senatom v Mariboru so se zagovarjali trije obdolženci: 35letni Franc Perko iz Pobrežja, 57letni posestnik Ivan Schönwetter iz Zamarkove in njegov 34letni sin Ivan. Franc Perko je bil obdolžen krivega pričevanja in krive prisega, oba Schönwettera pa nagovarjanja h krivi prisegi. Franc Perko je pred sodiščem v št. Lenardu v Slovenskih goricah pričal in prisegel, da je nezakonski otrok Alojzije Vogrinove njegov. Vogrinova pa je obdolžila očetovstva Ivana Schönwettera mlajšega, ter ga iztožila za vzdrževalnino. Ker se je ugotovilo, da je Franc Perko prevzel očetovstvo nase, da bi tako razbremenil Ivana Schönwettera in je pred sodiščem krivo prisegel, ga je senat obsodil na leto dni robiže. Oba Schönwettera je sodišče oprostilo krivde.

* **Neznan vlomilec je oplenil trgovino.** V eni zadnjih noči je bil izvršen drzen vlom v trgovino Leopolda Brudermana v Konjicah. Noč je bila viharna in je okoli 22. začelo močno deževati, kar je izkoristil tat, da se je lahko neopaženo prikradel v hišo. Vlomilec je prišel bos preko vrtov za hišo. Z železnim drogom, kakršni se rabijo pri jarmih za volovsko vprego, je s silo odrinil polke na oknu, nato je zlomil šipo ter pobral knjige, ki so ležale na polici okna, in jih pometal na dvorišče. Z železom je nato odprl zapah pri oknu in tako mu je bila pot v trgovino prosta. Pri tem je ravnal tako previdno, da je pogrnil na polico okna vrečo, preden je stopil nanjo, da ne zapusti sledov bosih nog, ki bi ga utegnili zdati. Pri blagu je bil dokaj izbirljiv. Od manufakture je odnesel štiri bale, po večini gradina in hlačevine. Še več sreče je imel tat pri tobaku. G. Bruderman si je dan poprej nabavil novo zalogo, zato je bil plen tem obilnejši. Ker pa vlomilec ni imel vreče, kamor bi spravil tobak, je vzel blizu stoječo vrečo, v kateri je bilo še nekaj kristalnega sladkorja. Obzirno je pogrnil na tla polo ovojnega papirja ter nanjo stresel sladkor, nato pa je potlačil v vrečo ves tobak razen nekaj paketov savskega, ki se mu je zdel najbrž preslab. S svojim plenom je izginil spet neopaženo skozi okno. Še drugo jutro so se videli prav dobro sledovi preko vrtov. Podoba je, da je vlomilec prav dobro poznal razmere v hiši.

* **Neugnano praznoverje.** Nedavno se je ptujsko sodišče ukvarjalo s primerom praznoverja, ko je neka okoliška posestnica tožila svojega sorodnika za odškodnino, ker jo je zdravil z vražami ter ji pri tem pokvaril poleg zdravja tudi vino, v katero je lahkoverna žena po njegovem naročilu vsula neke škodljive praške. Druga posestnica iz Pobrežja pri Ptujju pa je zdaj pri neki vražarki v Mariboru iskala zdravila za svojo bolno živino. Vražarka ji je kazala neko čarodejno knjigo, češ da so v njej vsi potrebni recepti, ter počasi opeharila lahkoverno ženo za 1400 Din in za večjo zalogo živil. Tako si je praznoverna žena naposled pridobila od vražarke neko staro latinsko knjigo, ki pa njeni živini seveda ni pomagala. Tudi ta žrtev praznoverja se je obrnila na sodišče, tožeč vražarko in zahtevajoč odškodnino.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

MORAVŠKE NOVICE.

Moravče, novembra.

Spomin na blagopokojnega kralja Aleksandra Uedinitelja je vsa moravska dolina počastila prav dostojno. Vršila se je žalna občinska seja, kateri so sledila vsa moravska društva. Prav lepa je bila spominska prireditev Sokola in šolske mladine. Na dan pogreba smo se udeležili slovesne zadušnice; popoldne pa smo prisostvovali na trgu pred cerkvijo žalni svečanosti, kateri je predsedoval dekan g. Cegnar. Tukaj se je zbrala vsa šolska mladina moravske doline z zastavicami pod vodstvom učiteljskega zbora. Ko je utihnilo zvonjenje, je zadonela žalostinka domače godbe, nato pa je stopil na oder pred-

sednik, dekan g. Cegnar, ki je s toplimi, v srce segajočimi besedami otvoril pogrebno svečanost. V imenu občine je govoril odbornik gosp. Urbanija, ki je v duhu položil na kraljevo krsto venec z napisom: «Ljubezen, zvestoba in vdanost moravske doline — naj pride karkoli, ostane, ne mine.» Lep je bil govor učitelja g. Kotnika, ki je zastopal naša društva; učitelj g. Belin pa je izpregovoril prav iskrene besede v imenu šolske mladine. Po izbranih žalostinkah združenega pevskega zbora so sledile deklamacije šolarjev in govor g. Lavriča. Svečanost je zaključila godba z državno himno in ljudstvo je vzklikalo: «Slava nesmrtnemu kralju Aleksandru I.!» Pogrebni svečanosti v Beogradu se je udeležilo 14 Moravčanov.

Pri nas smo imeli nedavno že drugi požar, ki je nastal pri kuhanju žganja. Gorelo je pri Štuciju v Serjučah; zgorela pa je le slamnata streha in nekaj žita in drugih predmetov, shranjenih v podstrešju. Moravški gasilci so z občudovano hitrostjo prihiteli z obema brizgalnoma in otehi ves spodnji del hiše kakor tudi zraven stoječe gospodarsko poslopje.

V Pečah pri Moravčah so imeli prejšnji teden kar dva požara, ki sta razburila ondotno prebivalstvo. Posestniku Reboljku je najprej pogorel kozolec dvojniki, na katerem je bilo nad 30.000 kg krme. Goreti je pričelo ob polnoči pod kozolcem, ki ga je, kakor bi trenil, zagrnil plamen. Domačim gasilcem se je posrečilo otehi gospodarsko poslopje, stoječe v bližini požara. Čez tri dni, ko se je strah nekoliko polegel, pa je zjutraj ob 5. spet udarilo plat zvona. Gorel je velik Zajčev kozolec dvojniki, stoječ na spodnjem robu vasi, kjer so poslopja kar nakopičena in krita s slamo. Vsej vasi je grozila silna nevarnost, da jo uniči plamen. Sreča je bila, da je ponoči deževalo ter so bile strehe mokre, na katerih so ugašale iskre. Obema posestnikoma je zgorela poleg krme tudi ajda, ki se je sušila v kozolcu, nadalje vozovi in razno orodje. Zažgala je nedvomno zločinska roka. Domačim gasilcem, ki so nastopili šele prvič ter še nimajo potrebne orodja, so prihiteli na pomoč gasilci iz Moravč, za kar so jim Pečani prav iskreno hvaležni.

NAŠI NA TUJEM

Lepo knjigo bere vsakdo rad. Kje bolj kakor v tujini si človek zaželi lepega branja v domačem jeziku! Vossov roman «Dva človeka» je že po svoji snovi zanimiva knjiga, razen tega pa je še pisana v lepem, lahko umljivem jeziku. Cena knjige v cenejšem papirju je nizka, saj stane lepo moderno v celo platno vezana samo dve nemški marki za rojake v Nemčiji, en dolar za rojake v Zedinjenih državah, v Kanadi in Južni Ameriki, en in četrt holandskega goldinarja za rojake v Holandiji, 12 francoskih frankov za rojake v Franciji in Belgiji, štiri šilinge za rojake v Avstriji. Takoj ko založba prejme denar, odpošlje knjigo. Ne zamudite!

Banka Baruch 15, Rue Lafayette, PARIS

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vsi vse bančne posle najkvalitetneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 1117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luksemburg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice 56

Iz Suderwicha (Nemčija) nam pišejo: Dne 9. t. m. smo spremili k večnemu počitku komaj 24letnega Antona Senico. Pokojnik se je ponesrečil v rudniku in nekaj dni nato za vedno zatisnil oči. Da je bil priljubljen med rudarji, sta dokazovala veliko število krasnih vencev in pa ogromna udeležba na zadnji poti, na kateri mu je igrala godba žalostinke. Rodil se je v Cham-

bornu v Nemčiji. Oče in mati rajnega sta bila iz Slivnice pri št. Juriju ob južni železnici. Naj mu bo lahka tuja zemlja, žalujočim naše iskreno sožalje!

Goričanovi spomini

Peš po Italiji.

Čez Tavernelle-Sieno-Bonconvent sem prišel zjutraj v Radicofani. V gostilni ob cesti sem imel za zajtrk pol litra vina, kruh in čebulo. Druga ni bilo. Vse je stalo šest soldov (30 centesimov). Pozabil sem si bil preskrbeti drobiž. Plačal sem z bankovcem za deset lir. Gospodinja pa je rekla, da ne more menjati. Poslala je bankovec menjati v vas otroka. Čez nekaj časa pride otrok nazaj: «Nihče v vasi nima toliko drobiža.» Rekel sem ženski: «Vi mi ne morete pustiti pri svoji siromaščini šestih soldov, a jaz vam tudi ne desetih lir za šest soldov. Pošljite še enkrat otroka v vas in naj vam posodijo vaščani drobiža za deset lir. Cela vas bo vendar premogla deset lir.» In res čez nekaj časa prinese otrok samih soldov za deset lir, to je 200 kosov. Ko plačam, mi je ostalo 194 novcev. Sold je bil približno tak, kakor so bili včasih pri nas štirikrajcerčki. V žep jih nisem mogel spraviti. Zavil sem jih v robec in jih tako nosil, dokler jih nisem porabil.

Popoldne sem prispel v Acquapendente. Ob cesti je bil vinotoč v hladni kleti. Tukaj sem dobil izvrstno belo vino.

Čez Bolseno-Montefiasco sem potoval v Viterbo, kjer sem v bližini prenočil na prostem. Prvikrat zelo slabo. Zeblo me je. Megla je bila tako gosta, da sem bil popolnoma premočen.

Čez Ronceglione-Monterosi sem prispel v Campagno pred Rimom. Prenočil sem v gostilni Alla Storna. Campagna je zelo pust kraj. Samo pašniki in velike črede volov z velikanskimi rogovi in druge živine. Zelo sem se zavzel, da je tik pred večnim mestom taka puščava.

Dne 2. avgusta 1894. sem dospel v Rim ob 9. zjutraj.

Vprašal sem nekega gospoda, kod bi prišel na postajo, kjer me je čakal kovčeg. Vprašanec je imel isto pot in šla sva skupaj. Spotoma sem ga vprašal, ali bi se dobila za nekaj dni sobica ali postelja v zasebni hiši. Pa mi je dejal, da lahko pridem kar k njemu. Via Principe Umberto 5 (4210). Hiše so imele po dve številki. Ena je bila davčna.

Ko sem se očedil in preoblekel, sem se napotil v Vatikan. Stražnik Švicar, velik, lep mož v pestri uniformi in s helebardo. Poprosil sem ga, da mi pokaže pisarno, kjer bi se javil za obisk. Prošnji je takoj ustregel.

Potrkal sem in vstopil. Sprejel me je duhovnik, visok, suh in zelo resnega in strogega obraza. Vprašal me je, odkod in kdo. Odgovoril sem: «Slovenec iz Višnje vasi v Avstriji. Prišel sem iz Trentina, kjer sem na kmetijski šoli.» «Želite?» «Prosim, rad bi videl sv. očeta.»

Videl sem, kako mu je šinil smehlaj čez obraz. Hitro sem še dostavil: «In videl bi rad vatikanske vrtove, o katerih sem že toliko slišal, da so najlepši na svetu.»

Tedaj se je gospod pristrčno nasmejal, da sem bil ves v zadregi. Gospod je opazil mojo silno zadrego, potrepljal me je prijazno po rami in rekel: «No, no, niste vi edini. Mnogo pride posameznikov. Vsi ti pa morajo počakati, da pride kakšna velika skupina, in tej se pridružijo potem poedinci. Vi imate še čisto posebno srečo. V osmih dneh pridejo romarji iz Španije. Tem se lahko pridružite.»

S tem me je prijazno odslovil. Poklonil sem se mu in zahvalil za prijaznost in pouk.

Tako se je končal moj obisk v Vatikanu. Vrnil sem se v stanovanje. Gospodar mi je rekel: «Škoda, da ni mojega sina doma. Je vaših let. Razkazal bi vam lahko vse mesto. Pri sorodnikih je na obisku in se vrne šele čez teden dni.»

Takoj sem izpremenil svoj načrt tako, da si bom ogledal Rim potem. Shranil sem kovčeg pri gospodarju in zvečer odpotoval proti Napoliju. (Sledi nadaljevanje.)

PROGRAM RADIA LJUBLJANE

od 25. novembra do 2. decembra:

Nedelja, 25. novembra: 7.00: telovadba (Drago Pustišek); 7.30: plošče; 8.00: poročila; 8.15: duet: klavir in harmonij (Svetel in Neffat); 8.55: versko predavanje (Rogalat Čebulj); 9.15: prenos iz trnovske cerkve; 9.45: plošče; 10.00: Antropologija in sport (dr. Božo Škelj); 10.20: plošče; 10.40: radijski orkester, vmes Fantje na vasi; 11.40: otroška ura (Zdravko Ocvirk); 12.00 čas, radijski orkester; 16.00: Higijenska nega molznih krav (dr. Leon Kocjan); 16.30: pevski koncert okteta trboveljskih nameščencev, vmes plošče; 20.00: nacionalna ura; dr. Franjo Rački; 20.25: jedilni list, program za ponedeljek; 20.30: Schumannove duete pojeta Korenčanova in Brandtetter; 21.00: radijski orkester; 21.30: čas, poročila, radijski orkester.

Ponedeljek, 26. novembra: 12.15: plošče; 12.50: poročila; 13.00: čas, plošče; 18.00: Klasična in moderna diplomacija (Ruda Jurčec); 18.20: radijski orkester; 18.40: slovenščina (dr. Kolarič); 19.10: plošče; 19.20: nacionalna ura: Proglas uedinjenja Črne gore s Srbijo (Andrija Rađović; prenos iz Beograda); 19.55: jedilni list, program za torek; 20.00: zdravniška ura (dr. Bogomir Magajna); 20.20: komorni trio (klarinet, viola in klavir); 21.20: radijski orkester, vmes čas in poročila.

Torek, 27. novembra: 11.00: šolska ura: lutkovna igra (Ljubljanski Sokol); 12.15: plošče; 12.50: poročila; 13.00: čas, plošče; 18.00: gospodinjska ura: Praktična navodila o pravilni sestavi prehrane glede na odrasle; 18.20: nemščina (dr. Kolarič); 19.10: Mladina in idejna razgibanost (dr. Stanko Gogala); 19.30: pravna ura (dr. Vladimir Knaflič); 19.50: jedilni list, program za sredo; 20.00: radijski orkester; 21.00: nacionalna ura: koncert Akademskega pevskega kvinteta; 22.00: čas, poročila, plošče; 22.30: angleške plošče.

Sreda, 28. novembra: 12.15: plošče; 12.50: poročila; 13.00: čas, plošče; 18.00: plošče; 18.20: Preko stepe v Dobruđžo (Zdenko Aljančič); 18.40: pogovor s poslušalci; 19.10: nacionalna ura; 19.35: plošče 19.50: jedilni list, program za četrtek; 20.00: prenos opere iz Ljubljane, v odmoru čas in poročila.

Četrtek, 29. novembra: 12.00: prenos iz Londona: poroka princa Jurija in princeze Marine; 11.45: poročila; 13.00: čas, plošče; 18.00: smuška ura Ljubljanske zimskosportne podzveze; 18.30: radijski orkester; 19.00: srbohrvaščina (dr. Mirko Rupel); 19.30: nacionalna ura: Gijuro Jakšič; 19.55: jedilni list, program za petek; 20.00: prenos iz Beograda; 22.00: čas, poročila, radijski orkester.

Petek, 30. novembra: 11.00: šolska ura: V Sarajevu na sokolskem zletu (Marjan Tratar); 12.15: plošče; 12.50: poročila; 13.00: čas, plošče; 18.00: K vprašanju sodobnosti v umetnosti (France Vodnik); 18.20: radijski orkester; 18.40: Sokolstvo ob letošnjem 1. decembru (Janez Poharč); 19.00: radijski orkester; 19.25: nacionalna ura: Svoji k svojim; 19.50: jedilni list, program za soboto; 20.00: prenos iz Zagreba; 22.00: čas, poročila, radijski orkester.

Sobota, 1. decembra: 11.00: prenos šolske akademije; 12.00: plošče; 12.50: poročila; 13.00: čas, plošče; 16.00: V kraljestvu zlatoroga (Vladimir Kapus); 16.30: slovenske narodne pesmi s spremljevanjem radijskega orkestra poju Jug, Škeletova in Banovec; 18.00: O uedinjenju (Vekoslav Mlekuš); 18.20: radijski orkester; 18.50: plošče; 19.20: nacionalna ura: O uedinjenju (dr. Janko Tavzes); 19.50: jedilni list, program za nedeljo; 19.55 zunanji politični pregled (dr. Jug); 20.15: rezervirano za prenos novinarskega koncerta, vmes čas in poročila.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Rižovo zrezki. Skuhaj v slanem kropu drobno zrezano zelenjavo, kakor malo ohrovta, zelja, korenčka. Ko je zelenjava že skoro skuhana, prideni štiri pesti opranega riža in potem skupaj duši do mehkega, dodaj še žličo masti. Posebej pa popari pest suhih jurčkov, jih sesekijane duši na masti z malo čebule in popra. Ko je zelenjava z rižem gotova in hladna, primešaj eno jajce, hladne dušene jurčke in po potrebi še drobtin. Iz te zmesi oblikuj zrezke, ki jih povlajaj v drobtinah in na masti speci. Tako pripravljene zrezke daš s solato ali kako omako na mizo, in sicer za postne dni. Za druga dneve pa lahko prideneš t: zmesi še eno sesekljano klobaso ali pa ostanke govejega mesa ali pečenke.

Rezančni narastek. Skuhaj v mleku prav gosto 16 dek fino zrezanih rezancev. V skledi pa mešaj, da narase, dva rumenjaka, žličo sirovega masla in dve žlici sladkorja, potem prideni eno rebro naribane čokolade, pet dek zmetih orehov, tri deke rozin, sneg dveh beljakov in nazadnje še gosto kuhane rezance. Kozo dobro namaži, posuj z drobtinami, stresi zmes noter, razravnaj in speci. Daš s čokoladno kremo ali kuhanim sadjem na mizo.

Orehova torta. Vmešaj v skledi, da narase, tri rumenjake, 12 dek sirovega masla in 15 dek sladkorja, potem primešaj 15 dek zmetih orehov ali lešnikov, tri deke kakava, eno skodelico bolj temne mlečne kave, osem dek moke, zmešane s polovico zavitka pečilnega praška, pet dek drobtin in od pol limone sok in lupinico in sneg treh beljakov. Tortni model dobro namaži, potresi z drobtinami, stresi zmes noter, razravnaj in previdno peči približno eno uro. Počeno in hladno torto prereži, pomaži s poljubno mezgo, po vrhu jo pa oblij ali z rumovim ali čokoladnim ledom.

Rumov led, 20 dek sladkorja, dve žlici ruma mešaj, da se zgosti in postane gladko, potem oblij torto in jo na zraku osuši, da se led strdi. Drugi dan daj torto na mizo.

Praktični nasveti

Umazane moške in ženske obleke peremo tako: Quillajevo skorjo namočimo v mlačni vodi. Potem to vodo ocedimo in namočimo v to vodo izprašeno umazano obleko. Obleko vzamemo iz vode, položimo na mizo in jo krtačimo z žimnato krtačo, ki jo pomakamo vedno v raztopino Quillajeve skorje. Nato obleko enkrat v čisti vodi izperemo, obesimo samo toliko na vrv, da se malo ocedi, potem pa zavijemo v čisto rjuho in še vlažno zlikamo. Zlikano obleko še na prepihu posušimo.

Čiščenje madežev od sadja. Madeže od sadja na perilu čistimo takole: Oprane kose namočimo v mrzli vodi. Košček žvepla stolčemo, ga damo na star krožnik in zažgemo. Nad dimom, ki vstaja iz njega, držimo ono blago napeto in ga vmes pregibamo, da gre dim lahko skozi madeže. Če madeži izginejo, izperemo blago v mrzli vodi. Če se pa madeži še poznajo, ponovimo, dokler ni blago čisto.

Mastne madeže v obleki čistimo, če jih polijemo z nekaj kapljami bencina in s čisto, mehko krpo zdrgnemo. Na madež potem še položimo pivnik in ga z vročim likalnikom preljikamo.

Čiščenje madežev od plesnobe na perilu. V manjšem starem loncu kuhamo približno eno žličo klorovega apna (dobiš ga v drogeriji) tako dolgo, da postane rožnato. Potem ga preecedimo skozi košček platna, pridamo malo vode in v tej tekočini namakamo blago kakšnih sedem minut. Takoj nato ga v čisti vodi večkrat izperemo.

Madeže od vina spravimo iz prtov in drugih predmetov takole: Čez noč namakamo prte v kislelem mleku. Potem drugi dan prte v mehki vodi dobro izperemo, položimo na travo na sonce in polivamo z vodo. Ko se posušijo, jih damo spet čez noč v kisló mleko in drugi dan spet v čisti vodi dobro izperemo in obesimo, da se posuše, nato pa jih zlikamo.

ZANIMIVOSTI

× **Matuška obsojen na smrt.** Pred nabito polno sodno dvorano v Budimpešti je v torek razglasil predsednik budimpeštanskega okrožnega sodišča dr. Albin Marton sodbo v razpravi zopet atentatorja Silvestra Matuško. Matuška je bil obtožen zaradi znanega atentata na železniški most pri Bia Torbagyju, zaradi katerega je izgubilo življenje mnogo ljudi. Sodišče ga je spoznalo za krivega 22 umorov in 14 poizkušanih umorov ter ga je po madžarskem kazenskem zakonu obsodilo na smrt. Matuška je sprejel sodbo docela mirno. Vse pa kaže, da Matuška ni zdrave pameti.

× **Cešnje so drugič dozorele.** Kakor poročajo iz Burgasa v Bolgariji, so tamkaj imeli letos nenavaden naraven prizor. Številne češnje, ki so začele pred poldrugim mesecem cveteti, so zaradi solnčnega in milega jesenskega vremena obrodirale tudi sad, ki je zdaj po večini tudi dozorel in ga že obirajo. Tudi najstarejši ljudje v Burgasu se ne spomnijo slične igre narave.

× **Jubilej ruskih brezbožnikov.** Letos proslavi Zveza brezbožnikov v Rusiji desetletnico svojega obstoja. Za proslavo izide «Krasnaja (rdeča) knjiga», v kateri bodo objavljene slike in življenjepisi voditeljev brezbožniškega pokreta in njihova imena bodo vpisana v spominsko knjigo brezbožniškega muzeja v Moskvi. V jubilejnih dneh se bo vršil mednarodni kongres brezbožnikov. Njegov program bosta določila komunistična internacionala in politični oddelek sovjetske vlade. Zveza brezbožnikov je hotela izdati tudi več sto milijonov brezbožniških poštnih znakov, ki naj bi prišle v promet, toda dopisniki inozemskih listov v Moskvi so opozorili na to mednarodno društvo filatelistov v Zenevi, ki je interveniralo pri mednarodni poštni zvezi v Zenevi. Na ta pritisk so komunisti svojo namero opustili.

× **Kdo je umoril dr. Dolfussa.** V neki nemški založbi na Češkoslovaškem je izšla knjižica z naslovom «Kdo je umoril dr. Dolfussa», v kateri se bavi izdajatelj, dunajski odvetniški pripravnik dr. Fritz Kreisler, z dogodki 25. julija letos. Med drugim ugotavlja, da je oddal smrtni strel na dr. Dolfussa minister Eey, ne pa na smrt obsojen narodni socialist. Brošura je izzvala veliko razburjenje. Dunajska policija je prijavila doktor Kreislerja zaradi zločina natolčevanja državnemu tožilstvu. Kazensko sodišče je odredilo zaplenbo knjižice in izdalo tiralico za piscem. Ob enem je bila odposlana prošnja za izročitev. Na zahtevo avstrijskih oblastev je bil dr. Kreisler na Češkoslovaškem že aretiran.

× **Dom na solnčni pogon.** Ruski inženjerji hodijo svoja pota, po katerih upajo prehiteti tehnični napredek Zapadne Evrope. Zdaj so se lotili prastarega vprašanja, kako vpreči v delo solnčne žarke. V srednji Aziji, kjer je posebno ugodno podnebje za take poizkuse, so dosegli presenetljive uspehe. V Samarkandu imajo sušilnico na solnčne žarke, v kateri se posuši sadje in sočivje v nekaj urah. V Taškentu imajo pa skoro ves dom na solnčni pogon. Rusi hočejo zgraditi na obali Aralskega morja ali pa ob reki Amu-Darji veliko solnčarno, ki naj bi proizvajala 30.000 kw. Nalašč za solnčarno izdelana črpalka naj bi v desetih urah načrpala 4.000.000 litrov vode.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Pri vedeževalki.

Vedeževalka: «V vaši bodočnosti je mnogo zelo črnega.»

Možak: «Že mogoče, saj sem dimnikar.»

Njena osveta.

Gospod: «Milostiva v žalni obleki? Kaj se je pa zgodilo? Ali vam je umrl mož?»

Dama: «Ne samo sprla sva se, pa sem oblekla žalno obleko po svojem prvem možu.»

Če sinko telovadi.

Oče: «Kaj pa počenjaš na vrtu, sinko?»

Sinko: «V troskoku se urim.»

Oče: «Aha, če je tako, mi pa skoči najprej po pivo, potem po klobaso in naposled po tobak, pa boš imel troskok...»

Se ne ve.

A: «Ali je bil tvoj stric do zadnjega pri popolni zavesti?»

B: «Tega še ne vem, ker še ni odprta njegova oporoča...»

V šoli.

Katehet pripoveduje učencem, da čaka na onem svetu jok in škripanje z zobmi tiste, ki umro v grehu.

«Kaj pa one, ki nimajo zob?» vpraša Gašperček.

«Si jih bodo že preskrbeli», odgovori katehet.

V šoli.

Učiteljica: «Kaj veste o rodbinskem življenju Henrika VIII.?»

Učenka: «Mama nam je doma prepovedala, vmešavati se v zadeve tujih rodbin.»

H gledališču je šel.

Urša: «Kako gre vašemu sinu?»

Neža: «Hvala, prav dobro! Zdaj je šel k gledališču.»

Urša: «Ali je mogoče? Kakšne vloge pa igra?»

Neža: «Se še ne more prav odločiti. Zaenkrat nosi gledališkemu strojniku cigarete in kavo...»

V gostilni.

Gost: «Kje je moj goveji gobec?»

Natakar: «Oprostite, mislil sem, da ga že imate.»

Pomenljiv odgovor.

Dušan: «Nocoj se mi je sanjalo, da sem vas zasnužil. Kaj neki pomenijo te sanje?»

Vera: «Vsekakor opomin, da bodite v čuječem stanju apmetnejši kakor v spanju.»

Zahtevajte brezplačni cenovnik

Chrom tenka anker z 8 kam. precizna ura	169 Din	Roskopi ura	50 Din
Ista ura bolj tenka z 10 kam. relief bro čanik	200 Din	Ista ura prima	70 Din
		Budilka prima z zvoncem	65 Din
		Prima budilka z dvema zvoncema	85 Din

Slotna garancija Za neustrezačo vrnem denar

A. Kiffmann, Maribor 143
Specialist samo za boljše ure

Oba,

mož in žena sta zadovoljna, ker sta si nakupila vse potrebno manufakturno blago poceni v Trgovskem domu Stermeckij, ki Vam brezplačno pošlje na ogled svojo izbrano kolekcijo platna, gradla, cefirja, sukna, kamgarna, volne, svile, klota, poplina, kretona, tiskovine in drugega manufakturnega blaga.

Celje št. 97.

Veliki ilustrirani cenik in vzorci zastoj!

Priporočajte in širite „DOMOVINO“!

Slabim.

Sodobni človek živi v razmerah skrajnega živčnega napora: depresija, nespečnost, predčasna izčrpanost, živčna preutrujenost — glejte, na čem dandanes mnogi trpe! Medtem je znanstveno ugotovljeno, da regulira ekstrakt iz žleze mladih, močnih živali («Kalefluid»), prihajajoč v organizem, izločevalno delovanje vseh žlez, krepi organizem in uravnoveša živčni sistem tako, da postane človek zopet močan in sposoben za delo ter borbo za svoj obstanek. Zahtevajte brezplačno detajlno literaturo pod naslovom: Beograd, Njeguševa 5, Miloš Marković. — «Kalefluid» prodajajo drogerije in lekarne. Glavna zaloga: Drogerija Mišković i Ko., Beograd. — Reg. S br. 10.537/35. 260

MALI OGLASI

Dobra oblačila

Vam nudimo za majhen denar. A. PRESKER, Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 14.

Pozor, mizarji!

Napredni mizar uporablja samo patentirano posteljno tračnico (Beltsehene) «KAPU». Prihrani delo in čas. Brez zadolbenja. Dobi se v trgovinah z železino: Schneider & Verovšek, Stupica, Breznik, Erjavec, Zalta & Co., Žilic — vsi v Ljubljani; Rok Arhar v št. Vidu; Omierza v Kranju; D. Rakusch v Celju in Andraschitz Lotz v Mariboru. 258

Kmetiški mlin na močni stalni vodi,

v žitorodnem kraju in oddaljen pol ure od železniške postaje v Brežicah ob Savi, se po ugodni ceni prostovoljno prola. Mlin ima štiri pare kamnov in železno konstrukcijo ter se po želji lahko preuredi v umeten mlin. Več pove lastnik Ivan Gramc, Velika Malenca št. 7, pošta Krška vas. 271

Ljudska samopomoč

registrirana pomožna blagajna v Mariboru, Grajski trg št. 7

poverjeništvu: LJUBLJANA, Tyrševa cesta št. 34

naznanja smrtne primere svojih članov v mesecu oktobru 1934.

- Bäumel Adolf, Maribor
- Twickel Matilde, Maribor
- Horvat Ludovik, Maribor
- Buchmeister Franc, Ruše
- Mesarec Alojzij, Sv. Trojica v Slovenskih goricah
- Hausman Alojzija, Mota
- Fideršek Eliza, Budina
- Koželj Neža, Sv. Jurij ob južni železnici
- Sušteršič Neža, Blatno
- Stuklek Neža, Botričnica
- Riegersberger Johann, Celje
- Vrabič Ana, Rogatec
- Stopinšek Gera, Cerečja vas
- Opold Katarina, Celje
- Peitler Johan, Plavč
- Filipič Lovrenc, Celje
- Kranjc Matilda, Gornji grad
- Sucher Marija, Celje
- Čadež Ignac, Tržič
- Šparl Marija, Jarenina
- Glazer Jožefina, Maribor
- Mlinarič Frančiška, Trbovlje
- Cestnik Gera, Ormož
- Radanovič Martiu, Sromlje
- Brieman Antonija, Pameče
- Klasine Jurij, Hotinja vas
- Zdolšek Roza, Maribor
- Toplak Peter, Grajenšak

- Terček Franc, Kranj
- Stadler Martja, Lesično
- Medvešek Franc, Brezovo
- Čakš Martin, Šmarje pri Jelšah
- Hauptman Ignac, Šmartno pri Litiji
- Selih Sebastijan, Kamna gora
- Lesjak Janez, Sv. Vid pri Ptuj
- Schibert Ana, Sv. Lenart v Slovenskih goricah
- Ferline Marija, Dragučova
- Rojko Mihael, Dobrava
- Rajšp Jernej, Spodnji Breg
- Veljakovič Anka, Buljke
- Kokol Marija, Maribor
- Maschera Blaž, Maribor
- Gorenjak Uršula, Celje
- Grobelšek Jožef, Draža vas
- Železnik Peter, Maribor
- Lenič Neža, Črešnjice
- Krepek Ferdinand, Vurberk
- Žurman Tomaž, Kostivnica
- Škodič Mihael, Spodnja Polskava
- Lobnik Janez, Maribor
- Vovšek Alojzija, Arclin
- Račičič Ana, Krška vas
- Kele Filip, Cirkulane
- Rošker Jožef, Dobrenje
- Žokelj Marija, Gorenja vas
- Zemljič Barbara, Lokavci.

Po vseh umrlih se je takoj izplačala pripadajoča pogrebna v skupnem znesku Din 428 000.

BLAGAJNIŠKO NAČELNIŠTVO.

PRI VSEH poškodbah, kvarah, opeklinah, lišajih, čirih, starih ranah ZAMORETE S POLNO ZANESLJIVOSTJO UPORABITI „FITONIN“
Steklenica 20 Din v lekarnah. Po poštnem povzetju, 2 steklenici 50 Din. Poučno knjižico št. 16 pošlje brezplačno «FITONIN» družba z o. z., Zagreb 1-78.
(Reg. pod Sp. št. 1281 z dne 28. julija 1933.)

Koristi dobre, zanimive knjige so neizmerne

Vam, ki v hudih bojih za obstanek in v velikih skrbeh sami ne morete poslati svojih misli v čudoviti svet fantazije, da bi se tako vsaj za kratek čas umirili in odpočili, so knjige z napeto vsebino nujno potrebne.

Naročite si jih po globoko znižanih cenah.

I. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poština 7 Din.

Anton Melik, Do Ohrida in Bitolja (potopis),
Oskar Hubicki, Roman zadnjega cesarja Habsburžana,
Stanley Weyman, Rdeča kokarda,
Zane Grey, Železna cesta,
Staroslav, Gostilne v stari Ljubljani,
Aleksander Dumas, Zvestoba do groba.

II. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poština 7 Din.

Sinclair Gluck, Zlati panter,
Cevre Richter-Frich, Rdeča megla,
Claude Farrere, Gusarji,
Michel Zevacco, V krempljih inkvizicije,
Jean de la Hire, Lucifer,

III. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 60 Din, vezana 90 Din, poština 7 Din.

James Oliver Curwood, Onkraj pragozda,
Gustave le Rouge, Misterija,
Maurice Leblanc, Tigrovi zobje,
O. Phillipis Oppenheim, Milijonar brez denarja,
M. Zevacco, Papežinja Fausta,
E. G. Seliger-Brat, Ugrabljeni milijoni.

IV. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poština 7 Din.

J. O. Curwood, Lov za ženo,
Artur Bernede, Belfegor,
Jack London, Roman treh src,
Donald Keyhoe, Gusar v oblakih,
Frank Heller, Blagajna velikega vojvode.

V. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 50 Din, vezana 80 Din, poština 7 Din.

Marcel Priollet, Seržant Diavolo,
Rene la Bruyere, Hektorjev meč,
Veridicus, Pater Kajetan,
Aleksander Dumas, Zvestoba do groba,
Frank Heller, Blagajna velikega vojvode.

VI. skupina knjig iz zbirke «Jutrove» knjižnice.

Vsa skupina stane broširana 60 Din, vezana 90 Din, poština 7 Din.

Anton Melik, Do Ohrida in Bitolja,
Oskar Hubicki, Roman zadnjega cesarja Habsburžana,
Emerson Hough, Možje,
Staroslav, Gostilne v stari Ljubljani,
Veridicus, Pater Kajetan,
Jean de la Hire, Lucifer.

«Življenje in svet.»

Poljudno znanstvena in pripovedna tedenska revija.

Prav priporočljiva za družine z ukaželjno in srednješolsko mladino. Na razpolago so celotni zvezki za prvih šest knjig.

Cena zvezkom za eno celotnih knjig 15 Din.

Poština za posamezne knjige 3 Din.

Seznamek knjig in znižane cene za posamezne knjige iz «Jutrove» knjižnice.

Heller: Blagajna velikega vojvode	10 Din
Farrere: Gusarji	10 "
Hire: Lucifer	15 "
Leblanc: Tigrovi zobje	15 "
Veridicus: Pater Kajetan	15 "
Dumas: Zvestoba do groba	15 "
Curwood: Onkraj pragozda	10 "
Rouge: Misterija	15 "

Hubicki: Roman zadnjega cesarja Habsburžana	15 Din
London: Roman treh src	15 "
Bruyere: Hektorjev meč	10 "
Zevacco: Papežinja Fausta	20 "
Curwood: Lov na ženo	15 "
Seliger-Brat: Ugrabljeni milijoni	20 "
Oppenheim: Milijonar brez denarja	10 "
Staroslav: Gostilne v stari Ljubljani	10 "
Melik: Do Bitolja in Ohrida	10 "
Grey: Železna cesta	20 "
Weimann: Rdeča kokarda	20 "
Sinclair: Zlati panter	15 "
Zevacco: V krempljih inkvizicije	50 "
Priollet: Seržant Diavolo	25 "
Hough: Možje	25 "
Keyhoe: Gusar v oblakih	20 "
Bernede: Belfegor	20 "
Richter: Rdeča megla	15 "

Vse navedene knjige imamo tudi vezane v zalogi. — Vezava za vsako knjigo 8 Din.

Knjige «Jutrove» mladinske knjižnice, ki nudijo otrokom poln koš veselja in radosti ter jih na zimo prijetno umirijo, so sledeče:

Prigode porednega Bobija,
Sinko Debelinko,
Prigode gospoda Kozamurnika,
Janko in Stanko,
Skok, Cmok in Jokica,
Bratec Branko in sestrica Mica,
Sambo in Joko,
Osel gospoda Kozamurnika,
Vrtismrček in šilonoska,
Popkins.
Pri odjemu vseh 10 knjig 90 Din, poština 7 Din.
Pri odjemu 6 knjig 60 Din, poština 5 Din.
Pri odjemu 4 knjig 44 Din, poština 3 Din.
Posamezna knjiga stane 12 Din, poština 2 Din.

Plod najbujnejše domišljije in velike ljubezni do prirode sta knjigi o TARZANU, ki dajeta mnogo užitka starim in mladim.

*Tarzan, I. in II. del, vsak po 20 Din
Jelarjevi čuvaji 16 Din*

Naši romani so kakor filmi najbolj napete in razburljive zgodovinske in fantastične vsebine. Nobenih dolgočasnih opisovanj. Napeti in razburljivi dogodki, katerim sledijo zopet dogodki, polni pristrčnosti in zgledne junaške ljubezni, se vrstijo s kinematografsko hitrostjo. — Naročite si jih takoj z naročilnico ali pa v najbližji «Jutrovi» podružnici, da ne boste prepozni.

Upravništvo «Jutra» v Ljubljani.

Podpisani naročam sledeče knjige:

Skupino I., II., III., IV., V., VI. za Din _____

Posamezne knjige: _____ " _____

_____ " _____

_____ " _____

Poština " _____

Skupaj Din _____

Iznos sem vplačal pri podružnici «Jutra» v _____

Iznos sem nakazal po poštni položnici. — Iznos nakažem, ko prejmem poštno položnico. Neustrezajoče prečrtajte!

Knjige pošljite na naslov: _____